BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

49e ZITTINGSPERIODE

GEWONE ZITTING 1998-1999

HANDELINGEN VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

21/04/1999

C 795 Binnenlandse Zaken, Algemene Zaken en Openbaar Ambt

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

49e LÉGISLATURE

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

ANNALES DES RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION

21/04/1999

C 795 Intérieur, Affaires générales et Fonction publique

Sommaire

Mercredi 21 avril 1999

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE - C 795

Questions orales jointes de :

- M. Marc van den Abeelen au premier ministre sur "la commission d'étude sur le sort des biens des membres de la communauté juive de Belgique, spoliés ou délaissés pendant la guerre 1940-1945" (n° 2027)

- M. Robert Delathouwer au premier ministre sur "la commission d'étude sur le sort des biens des membres de la communauté juive de Belgique, spoliés ou délaissés pendant la guerre 1940-1945" (n° 2255)

(La réponse a été donnée par le ministre de la Fonction publique) 1

orateurs : MM. **van den Abeelen, Delathouwer, Flahaut**, ministre de la Fonction publique

Questions orales jointes de :

- Mme Anne Van Haesendonck au premier ministre sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2237)

(La réponse a été donnée par le ministre de la Fonction publique)

- Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Fonction publique sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2227)

- Mme Anne Van Haesendonck au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2236)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

- Mme Anne Van Haesendonck au secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2224) 3

orateurs : Mme **Van Haesendonck**, MM. **Flahaut**, ministre de la Fonction publique, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Jean-Paul Moerman au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les redevances à percevoir sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage (AR du 8 février 1999, MB du 9 mars 1999, art. 20 de la loi du 10 avril 1990)" (n° 2143)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 5

orateurs : MM. **Moerman, Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Inhoud

Woensdag 21 april 1999

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT - C 795

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Marc van den Abeelen aan de eerste minister over "de studiecommissie betreffende het lot van de bezittingen van de leden van de Joodse gemeenschap van België, geplunderd of achtergelaten tijdens de oorlog 1940-1945" (nr. 2027)

- de heer Robert Delathouwer aan de eerste minister over "de studiecommissie betreffende het lot van de bezittingen van de leden van de Joodse gemeenschap van België, geplunderd of achtergelaten tijdens de oorlog 1940-1945" (nr. 2255)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken) 1

sprekers : de heren **van den Abeelen, Delathouwer, Flahaut**, minister van Ambtenarenzaken

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de eerste minister over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2237)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Ambtenarenzaken over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2227)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2236)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2224) 3

sprekers : mevrouw **Van Haesendonck**, de heren **Flahaut**, minister van Ambtenarenzaken, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Jean-Paul Moerman aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aan de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten aan te rekenen retributies (KB van 8 februari 1999, BS van 9 maart 1999, art. 20 van de wet van 10 april 1990)" (nr. 2143)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 5

sprekers : de heren **Moerman, Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Interpellation de M. Jacques Simonet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence d'un candidat francophone sur une liste unilingue néerlandophone pour l'élection du 13 juin 1999 du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale" (n° 2310)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 6

orateurs : MM. **Simonet**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement, **De Man**

- fait personnel 8

Question orale de M. Filip De Man au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le dossier Glock" (n° 2194)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 8

orateurs : MM. **De Man**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Jo Vandeurzen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'équipe de collaborateurs chargée au secrétariat permanent de la politique de la prévention du suivi en matière de la prévention contre l'utilisation de la drogue" (n° 2195)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 9

orateurs : MM. **Vandeurzen**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les difficultés engendrées par l'application de l'article 51-4, § 2, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980" (n° 2197)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 10

orateurs : MM. **Frédéric**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. John Spinnewyn au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le contrat de prévention entre la ville de Turnhout et le ministère de l'Intérieur" (n° 2210)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 11

orateurs : MM. **Spinnewyn**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Joos Wauters au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la pollution radioactive de la Laak et de ses environs" (n° 2202)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 12

orateurs : MM. **Wauters**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Interpellatie van de heer Jacques Simonet tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van een Franstalige kandidaat op een eentalige Nederlandstalige lijst voor de verkiezing op 13 juni 1999 van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad" (nr. 2310)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 6

sprekers : de heren **Simonet**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu, **De Man**

- persoonlijk feit 8

Mondelinge vraag van de heer Filip De Man aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het Glock-dossier" (nr. 2194)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 8

sprekers : de heren **De Man**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het team van medewerkers dat op het vast secretariaat voor het preventiebeleid de opvolging inzake drugspreventie waarneemt" (nr. 2195)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 9

sprekers : de heren **Vandeurzen**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de moeilijkheden veroorzaakt door de toepassing van artikel 51-4, § 2, derde lid, van de wet van 15 december 1980" (nr. 2197)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 10

sprekers : de heren **Frédéric**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer John Spinnewyn aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het preventiecontract van de stad Turnhout met het ministerie van Binnenlandse Zaken" (nr. 2210)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 11

sprekers : de heren **Spinnewyn**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de radioactieve vervuiling van de Laak en omgeving" (nr. 2202)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 12

sprekers : de heren **Wauters**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le matériel qui sera testé lors des prochaines élections dans le cadre du dépouillement des votes par lecture optique" (n° 2243)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 13

orateurs : MM. **J.-P. Viseur**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'envoi de détachements de la protection civile en aide aux réfugiés kosovars" (n° 2249)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 13

orateurs : MM. **J.-P. Viseur**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Questions orales jointes de :

- M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les manifestations sur la situation au Kosovo" (n° 2248)

- M. Hugo Van Dienderen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'interdiction de manifester suite à la guerre au Kosovo" (n° 2251)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 14

orateurs : MM. **J.-P. Viseur**, **Van Dienderen**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les passagers clandestins" (n° 2218)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 16

orateurs : MM. **Van Hoorebeke**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Question orale de M. Charles Janssens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'implantation du centre de la Croix-Rouge à Fraipont" (n° 2239)

(La réponse a été donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement) 17

orateurs : MM. **Ch. Janssens**, **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het materiaal dat bij de eerstvolgende verkiezingen zal getest worden in het kader van de stemopneming bij optische lezing" (nr. 2243)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 13

sprekers : de heren **J.-P. Viseur**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het zenden van detachementen van de Civiele Bescherming om de Kosovaarse vluchtelingen te helpen" (nr. 2249)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 13

sprekers : de heren **J.-P. Viseur**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de demonstraties betreffende de toestand in Kosovo" (nr. 2248)

- de heer Hugo Van Dienderen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het demonstratieverbod naar aanleiding van de oorlog in Kosovo" (nr. 2251)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 14

sprekers : de heren **J.-P. Viseur**, **Van Dienderen**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verstekelingen" (nr. 2218)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 16

sprekers : de heren **Van Hoorebeke**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

Mondelinge vraag van de heer Charles Janssens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de inplanting van het Rode Kruis-centrum te Fraipont" (nr. 2239)

(Het antwoord werd verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu) 17

sprekers : de heren **Ch. Janssens**, **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

RÉUNION PUBLIQUE DU MERCREDI 21 AVRIL 1999

PRÉSIDENCE de

M. **Goutry**

La séance est ouverte à 10.25 heures.

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

OPENBARE VERGADERING VAN WOENSDAG 21 APRIL 1999

VOORZITTER :

De heer **Goutry**

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Marc van den Abeelen aan de eerste minister over "de studiecommissie betreffende het lot van de bezittingen van de leden van de Joodse gemeenschap van België, geplunderd of achtergelaten tijdens de oorlog 1940-1945" (nr. 2027)

- de heer Robert Delathouwer aan de eerste minister over "de studiecommissie betreffende het lot van de bezittingen van de leden van de Joodse gemeenschap van België, geplunderd of achtergelaten tijdens de oorlog 1940-1945" (nr. 2255)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken)

Questions orales jointes de :

- M. Marc van den Abeelen au premier ministre sur "la commission d'étude sur le sort des biens des membres de la communauté juive de Belgique, spoliés ou délaissés pendant la guerre 1940-1945" (n° 2027)

- M. Robert Delathouwer au premier ministre sur "la commission d'étude sur le sort des biens des membres de la communauté juive de Belgique, spoliés ou délaissés pendant la guerre 1940-1945" (n° 2255)

(La réponse sera donnée par le ministre de la Fonction publique)

De **voorzitter** : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer **Marc van den Abeelen** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de vraag heeft een lange voorgeschiedenis. Toen ik mijn verzoek tot mondelinge vraag indiende was de wet nog niet in het *Belgisch Staatsblad* gepubliceerd, hetgeen ondertussen is gebeurd. Er was echter een agendaprobleem. De eerste minister heeft lang over een antwoord moeten nadenken en ten slotte heeft hij de minister van Ambtenarenzaken moeten sturen omdat hij ook deze keer geen antwoord kan geven. Het eerste deel van mijn vraag valt dus weg omdat de wet ondertussen in het *Belgisch Staatsblad* is verschenen. Ondertussen is de onderzoekstermijn van de commissie verlengd en werden meer middelen vrijgemaakt. Mijn vraag heeft betrekking op de resultaten die zijn behaald en de werkzaamheden die zijn verricht. Collega Delathouwer en ikzelf hebben deze materie reeds begin 1997 aangekaart. We hebben toen met een aantal personen vergaderd in de Senaat. Er werden toen een aantal benoemingen gedaan. Nadien hebben verschillende personen afgehaakt omdat er geen schot in de zaak kwam. De werkzaamheden van de commissie zijn dus zeker geen toonbeeld van dynamisme. Er is ook niet echt doelbewust gewerkt.

Rekening houdend met de periode die men bestudeert, 1940-1945, en de leeftijd van de betrokkenen is het van het grootste belang dat de commissie snel vorderingen maakt en resultaten boekt. Bovendien werd in een interview gezegd dat een aantal privé-initiatieven zouden worden genomen, net zoals in het buitenland. In Zwitserland heeft men hiervoor zelfs speciale fondsen opgericht. Vanuit bepaalde sectoren hebben we signalen opgevangen dat dit ook in België wenselijk zou zijn. Hoe langer het duurt, hoe meer bescheiden en documenten verdwenen zullen zijn. Collega Delathouwer en ikzelf hebben trouwens voorgesteld om een strafrechtelijke bepaling uit te werken waarin wordt vermeld dat banken en verzekeringsmaatschappijen die doelbewust documenten hebben laten verdwijnen, kunnen worden gestraft. Ik had graag op deze vragen een antwoord van de minister gekregen.

De **voorzitter** : De heer Robert Delathouwer heeft het woord.

De heer **Robert Delathouwer** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal de vragen van de heer van den Abeelen niet herhalen. Ik kan mij echter niet van de indruk ontdoen dat men in België niet wakker ligt van dit probleem. De werkzaamheden van de commissie slepen aan. Het tussentijds verslag van vorig jaar gaf wel aan dat bijkomende middelen vanwege de regering wenselijk waren. De regering heeft ondertussen laten weten dat deze bijkomende middelen ondertussen voor een deel in de begroting zullen worden opgenomen. Ook de wet is er ondertussen. Toch horen we geruchten als zou de commissie vorig jaar maanden hebben

gediscussieerd over het briefhoofd en het briefpapier voor de correspondentie. Dit heeft natuurlijk niets met een efficiënt onderzoek te maken.

Op het ogenblik dat de heer van den Abeelen en ikzelf ons oorspronkelijke verzoek voor een mondelinge vraag indienden, bleek dat binnen de commissie zelf bepaalde personen, dus leden van de joodse gemeenschap, zich zorgen maakten over de efficiëntie van de commissie. Zij hadden vragen bij het gestelde doel. Men kan de termijn van de commissie, die twee jaar geleden in het leven werd geroepen met twee jaar verlengen omdat er binnen de vooropgestelde termijn geen resultaten werden bereikt. Men moet zich echter ook de vraag stellen of de commissie echt werk wil maken van het onderzoek. Sinds de publicatie van het tussentijdse verslag van juni 1998 heeft men een aantal bijkomende middelen gevraagd en gekregen. Bovendien beschikt men nu over een wettelijk middel om instanties die weigeren documenten of informatie te geven, te dwingen dit toch te doen.

In Zwitserland heeft men onder druk van de internationale joodse gemeenschap zware inspanningen gedaan. In Frankrijk wordt een lijst opgemaakt van de ontvreemde en onteigende goederen, waaronder het cultureel patrimonium dat zich in Franse nationale musea bevindt.

Vorige week hebben we geruchten opgevangen over Nederland, waar nochtans zowel overheidsdiensten als privé-instellingen initiatieven namen om hier iets aan te doen. In België bestaat momenteel alleen de commissie. Er is geen enkel privé-initiatief. Er zijn wel allerhande verklaringen, maar niets over fondsen of over de goede wil van privé-instellingen zoals banken en verzekeringsondernemingen. De heer van den Abeelen merkte al op dat hoe langer men wacht, hoe minder mensen er zullen overblijven om iets terug te krijgen. Vreest men niet dat België met de vinger zal worden gewezen als men te lang talmt ? Het probleem wordt hier wel door een commissie behandeld maar fundamenteel doet men niet veel aan dit dossier.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Flahaut**, minister van Ambtenarenzaken : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik lees u het antwoord van de eerste minister voor.

De nieuwe wet ressorteert onder de bevoegdheid van de minister van Justitie. Er werd geopteerd voor een gelijktijdige publicatie van deze wet en van het uitvoeringsbesluit. Dat is gebeurd in het *Belgisch Staatsblad* van 12 maart 1999. Bij regeringsbeslissing van 17 juli 1998 werd de vraag van de studiecommissie om bijkomende middelen principieel goedgekeurd. Dit werd technisch verder uitgewerkt en afgerond tijdens het begrotingsconclaaf van 13 oktober.

De eerste aanwervingen van personeel vonden plaats op 1 januari. Het ging hierbij om administratief personeel. Men is nu bezig met de verdere aanwerving van vorsers, historici en codeurs. Zo zijn er deze week twee vorsers begonnen. De vrij omvangrijke databank die de studiecommissie nodig heeft om haar opdracht uit te voeren, wordt verder uitgebouwd.

Vooruitlopend op de menselijke en technische middelen die zij verwerft, heeft de studiecommissie de basisarchieven afgebakend die zij in de banken verzekeringssector ter plaatse, ingevolge een uitspraak van de commissie voor de Bescherming van de persoonlijke levenssfeer, met de aan te werven vorsers zal moeten ontlenen. Een terreinonderzoek startte onlangs bij een van de belangrijkste banken waarvoor de commissie zich interesseert.

Concrete vorderingen werden gemaakt in de sector van de onroerende goederen, waar met name door de diensten van Financiën een geïnformatiseerde lijst werd opgesteld van de erfloze en onbeheerde nalatenschappen. De lijst omvat namen van personen die zowel tot de joodse als de niet-joodse gemeenschap behoren en moet dus verder worden gescreend.

Bij de Deposito- en Consignatiekas loopt het onderzoek naar de joodse tegoeden die haar bij de opheffing van het Belgische sekwester op de door de bezetter nagelaten bezittingen te beurt zijn gevallen. De eerste resultaten zijn in het bezit van de commissie.

De commissie verkreeg tevens inzicht in het totaal van de nooit opgevorderde saldi van de salarissen die destijds aan de joodse arbeiders werden toegekend wegens verplichte tewerkstelling aan de Atlantische muur.

Wat de doelbewustheid van de commissie betreft, kan worden verwezen naar wat zij zich tot opdracht stelde in het unaniem door haar leden goedgekeurde interimverslag. Zij wil enerzijds tot een duidelijk en verantwoord beeld komen van de globale plundering waarvan de joodse gemeenschap ingevolge de discriminatie waaronder zij leed, het slachtoffer werd. Anderzijds wil zij in de mate van het mogelijke de niet-gerestitueerde goederen en tegoeden lokaliseren met het oog op teruggave of compensatie.

Dat zal gebeuren op grond van de archieven en van de middelen waarover zij beschikt en zal kunnen beschikken. De werkzaamheden moeten in elk geval binnen de gestelde termijn van twee jaar, eenmaal verlengbaar, worden beëindigd. Ik breng u voorts ter kennis dat precies vorige week de Ministerraad het ontwerp van koninklijk besluit tot verlenging van de opdracht van de commissie, vanaf juli 1999, met twee jaar heeft goedgekeurd.

Het is mij niet bekend of de particuliere sector, meer bepaald de banken en de verzekeringen, fondsen aanleggen voor eventuele forfaitaire tegemoetkomingen. Het weze onderstreept dat de studiecommissie niet negocieert over globale forfaitaire tegemoetkomingen met welke instellingen dan ook. Daartoe is zij trouwens geenszins gemachtigd.

De **voorzitter** : De heer Marc van den Abeelen heeft het woord.

De heer **Marc van den Abeelen** (VLD) : Mijnheer de minister, ik heb met aandacht geluisterd naar het antwoord van de eerste minister dat u zonder meer afleest.

Wat mij ontgoochelt, is dat de eerste minister stoere uitspraken deed en een en ander beloofde toen deze materie werd aangekaart. Aan een delegatie van de joodse gemeenschap, die hem kwam bedanken voor de oprichting van de commissie, beloofde hij bijvoorbeeld te zullen onderhandelen met de particuliere instanties en beloofde hij dat er schot in de zaak zou komen. Maar zoals in zoveel andere regeringsaangelegenheden merk ik dat er geen schot in de zaak komt.

De **voorzitter** : De heer Robert Delathouwer heeft het woord.

De heer **Robert Delathouwer** (SP) : Mijnheer de minister, heb ik goed begrepen dat de commissie structureel thans behoort tot de bevoegdheid van de minister van Justitie, terwijl tot nu toe de eerste minister bevoegd was voor deze materie ?

Minister **Flahaut** : Ja.

De heer **Robert Delathouwer** (SP) : Ons verzoek is deels gericht tot de studiecommissie en deels tot de regering.

Welnu, ik zal minder scherp zijn dan de heer van den Abeelen, maar ik ben van mening dat het tot de taak van de

regering behoort om als het ware druk uit te oefenen op de particuliere sector, omdat het niet die sector zal zijn die door de joodse gemeenschap met de vinger wordt gewezen. Immers, als men terzake onvoldoende resultaten boekt, dan zal België - dus de regering - een antwoord moeten verstrekken, al is het namens een sector die niet onmiddellijk valt onder de bevoegdheid van de regering.

Aldus verzoek ik de regering ervoor te waken dat België een antwoord kan bieden dat gelijkstaat met dat van de buurlanden, al moeten de particuliere instellingen hiervoor wat onder druk worden gezet.

Wat de studiecommissie betreft, lijkt het mij zeker aangewezen ervoor te zorgen dat er niet nogmaals twee jaar wordt gewacht alvorens resultaten bekend te maken. Men mag niet vergeten dat betrokkenen wachten op een antwoord. De vorige keer moesten wij wachten tot juni 1998 op een tussentijds rapport. Welnu, ik hoop dat de regering aan de commissie zal vragen om een jaar na datum, dus in juni 1999, nogmaals een tussentijds rapport voor te leggen met de alsdan bekende resultaten.

M. **Flahaut**, ministre : Dernièrement, je lisais dans un journal que certains pays allaient être attaqués par la communauté juive internationale pour ne pas avoir posé d'actes suffisamment concrets afin d'aboutir aux objectifs fixés. L'on disait que la Belgique était reconnue comme ayant fourni des efforts dans ce sens et que nous étions plus avancés que d'autres pays, par exemple les Pays-Bas. Cela n'est pas suffisant et il faudrait aller plus loin.

Je voudrais également préciser que la commission qui dépend du ministre de la Justice vient enfin d'être hébergée de façon correcte à l'avenue Bischoffsheim, ce qui lui permettra de ne pas devoir se déplacer et d'avoir ainsi directement accès aux archives. Cela représente une grande facilité de travail. Je soulignerai également que, dans d'autres secteurs que celui-ci, nous avons rencontré, sous cette législature, la totalité des revendications non satisfaites de la communauté juive. Cela n'est pas un fait mineur quand nous voyons ce que cela représente. Le dernier événement en date est le fait que les archives de mon département ont été transmises au Musée de la Caserne Dossin à Malines. Tout cela fait partie d'un ensemble. Si cela n'avance pas suffisamment vite, le point de départ est cependant donné et le rythme va s'accélérer car les conditions sont à présent remplies pour qu'il en soit ainsi.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : Aan de orde is nu de mondelinge vraag nr. 2237 van mevrouw Anne Van Haesendonck. Ik stel vast dat nog drie andere vragen over hetzelfde onderwerp gaan. De vier ministers zijn hier aanwezig of vertegenwoordigd en ik stel dan ook voor deze vragen samen te behandelen.

Mevrouw **Anne Van Haesendonck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het heeft inderdaad geen zin om vier keer dezelfde inleiding te geven. Ik zal dit globaal doen en dan vragen stellen voor de verschillende departementen.

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de eerste minister over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2237)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de minister van Ambtenarenzaken over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2227)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2236)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

- mevrouw Anne Van Haesendonck aan de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over "de opvolging van de wetgeving met betrekking tot de evenwichtige aanwezigheid van mannen en vrouwen in de federale adviesorganen" (nr. 2224)

Questions orales jointes de :

- Mme Anne Van Haesendonck au premier ministre sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2237)

(La réponse sera donnée par le ministre de la Fonction publique)

- Mme Anne Van Haesendonck au ministre de la Fonction publique sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2227)

- Mme Anne Van Haesendonck au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2236)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

- Mme Anne Van Haesendonck au secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur "le suivi de la législation relative à la présence équilibrée d'hommes et de femmes au sein des organes fédéraux possédant une compétence d'avis" (n° 2224)

De **voorzitter** : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw **Anne Van Haesendonck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, ik heb deze vraag op de valreep nog willen stellen omwille van de wetgeving : oorspronkelijk de wet van 20 juli 1990, gewijzigd door de wet van 17 juli 1999. Deze wetgeving bepaalde dat alle federale adviesorganen, net als hun tegenhangers op Vlaams, provinciaal en gemeentelijk vlak, zullen moeten voldoen aan de zogenaamde eenderde-tweederde-regel, tenzij er een bepaalde uitzonderingsprocedure werd gevolgd. Indien dit niet zo is op 31 december 1999, zullen de adviesorganen die niet aan de voorwaarden voldoen, geen rechtsgeldige adviezen meer kunnen uitbrengen. In een aantal gevallen kan dit voor problemen zorgen en daarom leek het mij gewenst op het einde van deze legislatuur en wetende dat de besluitvorming misschien toch enige vertraging oploopt door de verkiezingen, om

nu eens te informeren naar de stand van zaken. Men beschikt nog over een achttal maanden om aan deze voorwaarden te voldoen. Tot daar mijn inleiding.

In oktober 1997 heb ik de verschillende ministers hierover een aantal schriftelijke vragen gesteld. Ik wilde toen de stand van zaken kennen, vlak na het goedkeuren van de gewijzigde wetgeving. Ook wilde ik weten of zij een plan hadden of een initiatief zouden nemen om deze wetgeving toe te passen. Van een aantal ministers heb ik hierop een antwoord gekregen, waaruit bleek dat men inderdaad stappen ondernam om hieraan te voldoen. Andere ministers bleven wat vager in hun antwoord.

Het departement van de eerste minister kent maar twee adviesorganen, die volgens mijn informatie thans niet voldoen aan de voorwaarden. De eerste minister antwoordde mij destijds dat hij de vereiste maatregelen zou nemen om dit te regelen. Het eerste adviesorgaan is de Commissie voor de overheidsopdrachten, die thans in wedersamenstelling zou zijn. De wet bepaalt tevens dat een volledige hersamenstelling van een adviesorgaan voor 31 december 1999 moet leiden tot toepassing van de wetgeving en respect voor de eenderde-regel. Graag kreeg ik de stand van zaken hierin.

Voor Ambtenarenzaken is de situatie misschien iets ingewikkelder omdat voor sommige als adviesorganen te betitelen instellingen een uitzondering werd gevraagd. Ook uit het antwoord dat ik kreeg op mijn schriftelijke vraag bleek dat er een en ander bewoog op het departement en dat men daar ook bezig was met deze voorwaarde. Ook hier kreeg ik graag de stand van zaken.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

De heer **Flahaut**, minister van Ambtenarenzaken : Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst antwoorden op de vragen in verband met de diensten van de eerste minister. Er zijn daar twee adviesorganen. De samenstelling van de commissie voor de Overheidsopdrachten werd onlangs herzien. De Ministerraad van 16 april heeft de benoeming van de nieuwe leden ervan goedgekeurd en er werd rekening gehouden met voornoemde wetgeving. Voortaan telt ze 86 mannelijke - 32 gewone en 54 plaatsvervangende - en 47 vrouwelijke - 18 gewone en 29 plaatsvervangende - leden.

Er zal binnenkort ook worden overgegaan tot de vernieuwing van de samenstelling van de opvolgingscommissie betreffende de milieutaksen. Gelet op de reeds ingediende kandidaturen zal men de opgelegde normen probleemloos kunnen naleven.

Wat mijn departement van Ambtenarenzaken betreft, is de uiterste datum waarbinnen de voorwaarden moeten zijn vervuld, mij niet ontgaan. Precies om die reden heb ik een nota van ontwerp voor de Ministerraad ondertekend met het oog op de goedkeuring van het ontwerp van koninklijk besluit in uitvoering van artikel 3 van de wet die u hebt aangehaald.

Ce projet a pour effet d'exclure certains organes consultatifs, dont la composition relève de ma compétence réglementaire, du champ d'application de ladite loi, soit pour des raisons fonctionnelles - je songe, par exemple, aux commissions d'évaluation qui doivent être composées par des supérieurs hiérarchiques au cas où l'on ne dispose pas d'un nombre suffisant de personnes dans la direction -, soit pour des raisons tenant à la nature spécifique de l'organe concerné.

Je me souviens qu'au Conseil des ministres, notre collègue de l'Emploi et du Travail envisageait de demander une dérogation pour le conseil pour l'égalité des chances. Il y avait en effet manifestement trop de femmes par rapport aux hommes présents. Nous ne perdons pas de vue cette législation qui, à mon sens, est bonne. J'ai eu l'occasion de le rappeler hier encore, lors du colloque organisé conjointement par Mme Miet Smet et moi-même sur la place des femmes dans la fonction publique. Cela fait effectivement partie des pistes qu'il faut suivre. Hier, il s'agissait vraiment d'une journée consacrée aux femmes, puisque nous avons aussi posé la première pierre de l'extension de la maison des associations féminines "Amazones". Je suis donc loin de négliger cette préoccupation dans mon département et pour l'ensemble de la fonction publique.

De **voorzitter** : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw **Anne Van Haesendonck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe de minister oprecht voor zijn antwoord te bedanken, want daaruit blijkt dat zowel de eerste minister als de minister van Ambtenarenzaken wel degelijk rekening hebben gehouden met deze wetgeving en dat zij de nodige initiatieven hebben genomen om aan de wettelijke bepalingen te voldoen.

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord, ook namens de minister van Binnenlandse Zaken.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de totaliteit van het departement Binnenlandse Zaken betreft, zowel in de directies die ressorteren onder minister Van den Bossche als in de directies die onder mijn bevoegdheid vallen, hebben wij inderdaad op basis van een inventaris, die op 1 april op de Ministerraad is bekendgemaakt, het volgende kunnen vaststellen.

Er zijn een aantal commissies bij Binnenlandse Zaken die niet voldoen aan de 1/3-2/3-regeling, meer bepaald de Commissie voor de toegang tot Bestuursdocumenten, de Departementale Stagecommissie, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en de Commissie voor Advies voor Vreemdelingen. Daarnaast zijn er in dit departement een serie technische commissies, die vooral te maken hebben met arbeidssectoren die een grote mate van mannelijke tewerkstelling kennen. Ik denk aan de brandweer en de politiediensten, waar deskundige commissies worden samengesteld die door de aard van het terrein waarop ze actief zijn vooral in een mannenwereld recruteren. Het gaat, bijvoorbeeld, over de Commissie Opleiding van de beveiliging, de Commissie Opleiding van de bewaking, de Commissie Uitrusting, de Commissie Bewapening, de Commissie Uniform, de Begeleidingscommissie van het Crisiscentrum, de Commissie voor de Erkenning van Beveiligingsondernemingen, de Commissie voor de Goedkeuring Neutralisatiesystemen Waardevervoer, de Overlegraad tegen het Banditisme, de Commissie Opleiding detectives, de Opleidingsraad voor de Brandweer, de Hoge Raad voor de Brandweer en de *European Police Experts meeting on combating football hooliganism*. Deze technische commissies zijn door de aard van de sector waarin ze werkzaam zijn zeer moeilijk samen te stellen volgens de 1/3-2/3-regel en wij hebben inderdaad de intentie om met toepassing van artikel 2bis, §2 van de wet van 20 juli 1990, aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen, mee te delen dat wij voor deze commissies onmogelijk aan deze regel kunnen voldoen.

Voor de andere commissies, die ik reeds heb opgesomd, heeft Binnenlandse Zaken de intentie om bij de eerstvolgende vernieuwing van de mandaten, en uiterlijk tegen het einde van dit jaar, ervoor te zorgen dat de 1/3-2/3-regel wordt toegepast. Voor de koninklijke besluiten waarvan de

vervaldatum niet valt vóór het einde van dit jaar, zullen wij een initiatief moeten nemen om tussen nu en december 1999 de voordrachten te wijzigen.

De **voorzitter** : Mevrouw Anne Van Haesendonck heeft het woord.

Mevrouw **Anne Van Haesendonck** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wens de staatssecretaris te danken voor zijn antwoord.

Ik wil evenwel doen opmerken dat, wat de bestaande wetgeving betreft, het niet volstaat te denken dat een bepaalde sector eerder mannelijk gekleurd is om aan de verplichting te ontkomen dat vrouwen zitting moeten hebben in de adviesorganen. Dat de ene sector meer mannelijk dan vrouwelijk getint is, is een appreciatie die op zich geen waarde heeft. De wetgeving voorziet natuurlijk in een aantal uitzonderingen.

Ik stel mijn vraag op dit ogenblik omdat ik mij ervan bewust ben dat er in de wetgeving een beslissingsperiode van twee maanden is bepaald, na de mededeling van de motivering van de minister, bevoegd voor het adviesorgaan waar men niet voldoende vrouwen zou vinden. Het is dus mogelijk dat pas na die twee maanden de uitzondering wordt toegestaan. Rekening houdend met dit feit en wetende in welke periode wij ons bevinden, denk ik dat het ogenblik rijp is om eventueel uitzonderingen aan te vragen. Men moet ook de mogelijkheid voor ogen houden dat bepaalde uitzonderingen niet worden toegestaan. Voor de ene sector is dat iets duidelijker dan voor de andere, maar over een aantal sectoren kan nog discussie bestaan.

Ik kijk heel benieuwd uit naar wat eerstdaags nog op de Ministerraad zal worden besproken.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : De mondelinge vraag nr. 2190 van de heer Luc Goutry wordt naar volgende week verschoven.

Question orale de M. Jean-Paul Moerman au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les redevances à percevoir sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage (AR du 8 février 1999, MB du 9 mars 1999, art. 20 de la loi du 10 avril 1990)" (n° 2143)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Paul Moerman aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aan de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten aan te rekenen retributies (KB van 8 februari 1999, BS van 9 maart 1999, art. 20 van de wet van 10 april 1990)" (nr. 2143)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Paul Moerman.

M. **Jean-Paul Moerman** (PRL-FDF) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, l'objet de ma question a trait aux redevances à percevoir sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage et porte plus particulièrement sur une interprétation de l'arrêté royal du 8 février 1999 précisant et appliquant l'article 20 de la loi du 10 avril 1990.

L'arrêté royal du 8 février 1999 prévoit en ses articles 3, §4 et 4, §3 une redevance à payer au ministère de l'Intérieur ainsi qu'un prélèvement de 5% des droits d'inscription à charge des organismes qui assurent la formation professionnelle du personnel des entreprises de gardiennage, des services internes de gardiennage ou des entreprises de sécurité.

Or, il apparaît que de plus en plus souvent que ce sont les candidats eux-mêmes qui doivent prendre en charge le coût de leur formation professionnelle.

Dans ces conditions, ne faut-il pas craindre, monsieur le secrétaire d'Etat, que l'augmentation des redevances ne se répercute sur les élèves qui, dans la majorité des cas, sont des demandeurs d'emplois et qui, par définition, disposent de revenus faibles ?

De plus, dans le rapport au Roi (article 3, dernier paragraphe), il est fait mention de subventions aux organismes de formation. Peut-on connaître les montants octroyés à ces organismes ? Une ventilation est-elle possible par province ?

Le **président** : La parole est au secrétaire d'Etat.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement : Monsieur le président, je vais donner lecture à M. Moerman, de la réponse de mon collègue M. Van den Bossche.

La formation du personnel d'entreprises de gardiennage ou de sécurité, à laquelle vous faites référence, est considérée comme une prestation de service normal. Les employeurs sont donc tenus de prendre à leur charge les frais liés à ces formations. Les arrêtés d'exécution relatifs à ces formations contiennent cette disposition.

Il y a infraction à la loi, si, comme vous le dites, les membres du personnel doivent de plus en plus régulièrement rembourser ces frais de formation.

Dès lors, je vous prie de me communiquer les renseignements complets à ce sujet afin que je puisse, le cas échéant, prendre des sanctions.

Les chômeurs qui le désirent peuvent suivre une formation de gardiennage ou de sécurité dans le cadre du programme de perfectionnement professionnel offert par le VIAB et l'ONEM. Ces formations sont donc dispensées gratuitement aux intéressés.

Depuis peu, des écoles techniques ont également pris l'initiative de proposer des formations de personnel exécutif d'entreprises de sécurité. Ces formations ont été reconnues et sont entièrement gratuites.

Il existe donc un nombre fort élevé de formations gratuites, chacune donnant accès à la profession d'agent de sécurité ou d'installateur de dispositifs de sécurité.

Pour le reste, il est important de souligner que l'augmentation de la rétribution s'explique par le fait que le système de rétribution précédent n'a jamais été adapté, ni indexé. Il faut savoir que la charge de travail de mes services liée au traitement des dossiers et au contrôle de l'organisation correcte de ces formations a augmenté considérablement. Cela est dû principalement à la diversification grandissante des formations.

Je peux également vous dire qu'aucun subside n'est accordé par le département de l'Intérieur. Cependant, il est exact qu'il existe, tant en matière de

gardiennage que de sécurité, de nombreuses formations organisées par des institutions subventionnées par le VIZO (l'Institut flamand pour l'entreprise indépendante), pour le centre néerlandophone et la FPTMW pour le centre francophone.

Toutefois, je n'ai connaissance ni de l'ampleur, ni de la répartition de ces subsides. Je vous invite donc à vous adresser aux autorités communautaires respectives dont dépendent ces services et subventions.

La référence à cette subvention dans le rapport au Roi joint à l'arrêté royal du 8 février 1999 n'a pour autre but que d'ajuster l'unité de calcul utilisée par mes services pour déterminer le nombre des élèves inscrits à celle utilisée par ces pouvoirs subsidiants.

Le **président** : La parole est à M. Jean-Paul Moerman.

M. **Jean-Paul Moerman** (PRL-FDF) : Monsieur le président, je remercie le secrétaire d'Etat de sa réponse. Elle a permis de clarifier l'objet légal, ainsi que les subventions à l'intention des intéressés.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Interpellation de M. Jacques Simonet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence d'un candidat francophone sur une liste unilingue néerlandophone pour l'élection du 13 juin 1999 du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale" (n° 2310)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Interpellatie van de heer Jacques Simonet tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van een Franstalige kandidaat op een eentalige Nederlandstalige lijst voor de verkiezing op 13 juni 1999 van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad" (nr. 2310)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. **Jacques Simonet** (PRL-FDF) : Monsieur le président, mon interpellation s'inscrit dans un cadre juridique qui, dans notre chef, vise à assurer la défense de ce fameux concept de loyauté fédérale que l'on a préconisé en 1988 et surtout en 1993. Il s'agit donc d'essayer de préserver les intérêts bien compris des deux grandes communautés linguistiques de ce pays.

Je me suis donc permis de reprendre les travaux préparatoires à la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises.

Pour bien comprendre l'exégèse de cette loi de 1989, il faut revenir aux années '70 et plus particulièrement à l'année 1971 qui fut celle de l'élection du premier et unique Conseil de l'Agglomération bruxelloise.

A cette époque, des "faux Flamands" ont été élus au sein de ce Conseil sur des listes francophones. Cela avait d'ailleurs suscité un vif tollé au sein de la Communauté flamande. Il s'agissait en effet de francophones de pure souche qui, par des subterfuges, notamment dans le libellé de leur carte d'identité, se prétendaient être néerlandophones et affirmaient dès lors représenter la communauté flamande de Bruxelles.

Lorsqu'à la fin des années '80, on a discuté de la mise sur pied de la Région bruxelloise, les partis politiques flamands ont évidemment exigé qu'une telle expérience ne se reproduise plus. Lors de l'élaboration du projet qui allait devenir la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, les partis flamands, toutes formations politiques confondues, ont revendiqué et obtenu que les élus directs au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale soient exclusivement élus sur des listes unilingues, soit francophones, soit néerlandophones. L'article 17 de cette loi spéciale du 12 janvier 1989 prévoit non seulement que les candidats du groupe linguistique français et les candidats du groupe linguistique néerlandais doivent se présenter sur des listes séparées pour le Conseil bruxellois, mais encore que leur appartenance linguistique, qu'elle soit F ou N, est acquise une fois pour toutes et qu'il leur est impossible d'en changer.

Les travaux préparatoires d'une loi permettent de comprendre la *ratio legis* de cette législation, mais ceux de la loi spéciale de 1989 sont encore plus éclairants quant à la portée de l'article 17 de cette loi et à l'intention du législateur. J'attirerai l'attention du secrétaire d'Etat sur le rapport qui a été dressé le 3 janvier 1989 au nom de la commission de la révision de la Constitution par MM. Tomas et Anciaux. Le rapporteur, M. Anciaux, disait ceci : "Je me félicite que les membres des deux groupes linguistiques sont élus sur la base d'une liste unilingue, ce qui évite les trucages que l'on a pu observer en 1971". Il parlait de ce qui s'était passé lors des fameuses élections du Conseil de l'Agglomértion que j'évoquais il y a un instant.

Lors de la discussion de cette loi spéciale de 1989, les autres groupes politiques, y compris les francophones, marquaient leur accord avec le rapporteur et estimaient qu'à la lumière des expériences du passé, l'appartenance linguistique, définie une fois pour toutes, devait être perçue dans le contexte du compromis politique plus global qui est intervenu dans le cadre de la réforme de l'Etat de 1988-1989.

Lors de la discussion de l'article 17 du projet en commission parlementaire, il fut souligné de manière très claire par la plupart des intervenants que c'était à dessein que le gouvernement avait établi une stricte séparation entre francophones et néerlandophones. Le ministre des Réformes institutionnelles, représentant le gouvernement en commission, fut on ne peut plus clair pour soutenir cette interprétation puisque tous les amendements déposés aussi bien par le groupe Ecolo que par le groupe PRL à l'époque, visant à permettre aux candidats, même élus sur une liste unilingue, de changer de sexe linguistique pour l'avenir, furent rejetés purement et simplement par le ministre au nom du gouvernement, arguant du fait que le climat à Bruxelles ne permettait pas de revenir sur un sexe linguistique qui avait été attribué à un candidat, une fois pour toutes.

A la lecture des travaux préparatoires et de l'article 17, j'estime donc qu'il n'y a aucune ambiguïté quant à l'intention du législateur et à la portée de l'article 17 de la loi du 12 janvier 1989. Il est clair que le législateur spécial de 1989 a voulu exclure, *expressis verbis*, toute faculté pour un candidat francophone de figurer sur une liste unilingue flamande pour les élections du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, l'inverse étant tout aussi vrai dans l'esprit du législateur même si, en 1989, on répondait à une demande flamande en contrepoint à ce qui s'était passé en 1971.

Monsieur le secrétaire d'Etat, j'aurais voulu faire remarquer à M. Van den Bossche, dans le cadre de la présente interpellation, que c'est là que le bât blesse. Si les listes ne sont bien entendu pas encore déposées, divers tracts, brochures, articles de presse et textes de propagande donnent cependant à penser que le commissaire en chef déchu de la police de Schaerbeek, M. De Mol, pourrait être appelé à conduire la liste

du Vlaams Blok pour l'élection du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, le 13 juin prochain.

C'est ce qui m'amène à l'objet précis de mon interpellation. Cette possibilité pour M. De Mol de figurer sur une liste unilingue flamande pour le Conseil bruxellois me paraît poser problème et même être légalement exclue, aux termes de l'article 17 de la loi du 12 janvier 1989 et de ses travaux préparatoires que je viens de vous rappeler.

J'ai eu l'occasion de prendre connaissance d'un certain nombre de documents que le ministre de l'Intérieur a sans doute également en sa possession, attestant que tout au long de sa carrière administrative, depuis son passage à la gendarmerie entre 1976 et 1980 où son dossier est d'ailleurs établi en français - vous pouvez aisément le vérifier - jusqu'à la police de Schaerbeek, en passant par la police de la ville de Bruxelles où M. De Mol figurait bien entendu sous le régime linguistique francophone, ce dernier a toujours été du rôle linguistique F.

Depuis sa déchéance de la fonction de commissaire en chef de la police de Schaerbeek, l'ensemble du contentieux administratif qui oppose M. De Mol à l'Etat belge, ministère de l'Intérieur, est introduit en français devant une chambre française du Conseil d'Etat.

La demande en suspension d'extrême urgence, introduite le 11 juin 1997 par M. De Mol lui-même contre la décision de le suspendre préventivement par mesure d'ordre, porte - j'ai le document sous les yeux - "Pour M. Johan De Mol, commissaire de police en chef de la commune de Schaerbeek, rôle francophone". On ne peut donc plus clairement se définir soi-même comme francophone.

Idem pour l'arrêt rendu le 13 juin 1997 par la chambre française, section d'administration du Conseil d'Etat, qui est évidemment rendu lui aussi en langue française, "langue du requérant, M. De Mol".

Je pourrais encore vous citer l'arrêt du 11 février 1998 de la chambre française du Conseil d'Etat, également rédigé en français puisque c'est la langue du requérant lui-même, donc de M. De Mol qui s'est toujours défini comme étant du rôle francophone mais qui voudrait aujourd'hui, en tant que "faux Flamand", figurer sur une liste unilingue flamande pour le Conseil bruxellois.

Enfin, monsieur le secrétaire d'Etat, s'il devait encore subsister le moindre doute quant à l'appartenance linguistique de M. De Mol, je tiens également à votre disposition le tableau qui a bien évidemment été approuvé conformément à la loi par les autorités de tutelle, et établissant, ce qui est une exigence en région bruxelloise dans un souci de parité linguistique, la répartition pour l'administration communale de Schaerbeek des fonctions de promotion égales ou supérieures à celle de chef de division, tableau arrêté en date du 31 décembre 1997. En page 2 de ce tableau, où figure bien évidemment M. De Mol en sa qualité de commissaire en chef, ce dernier est investi de ce grade de commissaire en chef dans le rôle linguistique francophone. On ne saurait être plus clair. J'ajoute d'ailleurs que si M. De Mol avait été considéré à l'époque comme du rôle linguistique néerlandophone au sein de la commune de Schaerbeek, vous auriez été légalement obligé, en tant qu'autorité de tutelle, via le vice-gouverneur, de suspendre le cadre de la commune de Schaerbeek, dans la mesure où il y avait une disparité linguistique au profit des néerlandophones dans ce cadre, si on devait considérer M. De Mol comme étant du sexe linguistique néerlandophone.

Je souhaitais demander au ministre de l'Intérieur s'il n'estimait pas qu'au regard de l'article 17 de la loi spéciale relative aux institutions bruxelloises, un interdit légal très clair rend impossible la présence de M. Demol, figurant au rôle linguistique francophone, sur une liste flamande pour l'élection au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, le 13 juin prochain. Avant de poser ma question, j'ai préféré rappeler les rétroactes de la législation en question.

Le **président** : La parole est au secrétaire d'Etat.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement : Monsieur le président, chers collègues, dans l'article 17 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative à l'institution bruxelloise, on trouve les dispositions suivantes : "Tout candidat au conseil doit, dans son acte d'acceptation de candidature, indiquer le groupe linguistique auquel il appartient. Il continue à appartenir à ce groupe linguistique à chaque élection ultérieure. Les candidats du groupe linguistique français et les candidats du groupe linguistique néerlandais sont présentés sur des listes séparées.

La présentation des candidats doit être signée soit, par au moins 500 électeurs pour le conseil appartenant au même groupe linguistique que le candidat présenté, soit, pour la première élection du conseil, par au moins deux membres des Chambres législatives qui, auxdites Chambres, appartiennent au même groupe linguistique que les candidats présentés ou, pour les élections suivantes, par au moins un membre du conseil sortant appartenant au même groupe linguistique que les candidats présentés.

Un candidat ne peut figurer sur plus d'une liste pour la même élection.

Le candidat acceptant, qui contrevient à l'interdiction indiquée à l'alinéa précédent, est passible des peines prévues à l'article 202 du code électoral et son nom est rayé de toutes les listes où il figure.

Sans préjudice de la disposition du premier paragraphe, deuxième phrase, le groupe linguistique des candidats et des électeurs, qui propose des candidats, est déterminé par la langue dans laquelle est établie leur carte d'identité ou, lorsque celle-ci est établie dans les deux langues, par la langue des mentions spécifiques sur la carte d'identité.

Les candidats peuvent introduire auprès du bureau régional une réclamation contre l'appartenance linguistique d'un ou plusieurs électeurs qui présentent un autre candidat du même groupe linguistique.

Les électeurs, qui présentent les candidats, doivent être inscrits au registre de la population d'une commune faisant partie du territoire visé à l'article 2, §1 de la présente loi au moins depuis le nonantième jour précédant celui fixé pour l'élection."

Il résulte notamment de l'article 17 que tout candidat mentionne dans son acte d'acceptation de candidature le groupe linguistique auquel il appartient. Le groupe linguistique d'un candidat est déterminé par la langue dans laquelle est établie sa carte d'identité ou, lorsque celle-ci est établie dans les deux langues, par la langue des mentions spécifiques sur la carte d'identité.

Un candidat qui s'est déjà présenté sur une liste pour une élection au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale continue à appartenir au même groupe linguistique à chaque élection ultérieure.

Il y a lieu aussi de se référer à l'article 12 de la loi du 12 janvier 1989 réglant les modalités de l'élection du Conseil de Bruxelles-Capitale qui rend les articles 119 à 125quater du Code électoral applicables à l'élection du conseil.

Ces dispositions du Code électoral règlent les modalités selon lesquelles les candidats et les électeurs qui ont

présenté des candidats peuvent introduire des réclamations contre des candidats déterminés auprès du bureau régional, ainsi que la procédure d'acceptation ou de refus provisoire ou définitif des listes et candidatures par le bureau régional lors des élections pour le conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.

Le **président** : La parole est à M. Jacques Simonet.

M. **Jacques Simonet** (PRL-FDF) : Monsieur le président, il est très intéressant d'entendre la lecture d'articles de loi mais je connais déjà celle de 1989 et je suis également capable de la lire.

Il me semble paradoxal de faire abstraction, lors de la lecture de l'article 17, de l'ensemble du contexte et en particulier des travaux préparatoires qui étaient très fermes quant à l'intention du législateur, et j'ai d'ailleurs rappelé les propos du rapporteur, M. Anciaux.

Je prends acte de ce qu'en réalité, le ministre ne souhaite pas "se mouiller" et renvoie la question au bureau régional. Je constate une fois de plus - et je m'adresse à M. Van den Bossche - qu'on parle beaucoup au Nord et au Sud du pays de lutte contre l'extrême droite mais que la fermeté de cette lutte paraît être à géométrie variable, en particulier dans le chef du parti du ministre de l'Intérieur. Je ne reviendrai pas sur le pénible épisode du congrès du Vlaams Blok au palais des congrès de Bruxelles, que le bourgmestre de Bruxelles avait tenté d'interdire et que le ministre a souhaité autoriser. Je regrette qu'on ne fasse pas usage des possibilités légales effectives de lutter contre l'extrême droite en cette matière.

Je constate également qu'un certain nombre de formations, y compris de la majorité flamande au Parlement bruxellois, expliquent pour le moment par voie de presse et sur les ondes radio et télévisées que la meilleure manière de lutter contre le Vlaams Blok est, pour les francophones de Bruxelles, de voter pour des partis démocratiques flamands. Face au risque qu'on nous balance toujours sous le nez ces derniers mois de blocage des institutions bruxelloises au lendemain des élections du 13 juin 1999, je me demande s'il n'existe pas une espèce de pacte tacite entre l'ensemble des formations flamandes, démocratiques ou non, afin d'arriver demain à ce blocage des institutions bruxelloises, de manière à pouvoir poser sur la table des futures négociations gouvernementales plusieurs nouvelles revendications communautaires flamandes. Je songe notamment aux revendications en matière de représentation minimale garantie. Je veux dire au ministre de l'Intérieur que je suis particulièrement déçu de sa réponse et du manque de fermeté dont, une nouvelle fois, le SP fait preuve dans la lutte contre le Blok.

- Voorzitter : de heer Ch. Janssens

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, aangezien heel duidelijk de lijsttrekker van het Vlaams Blok in Brussel wordt gevisseerd, wens ik bondig te repliceren op de uitspraken van de heer Simonet. De heer Simonet spreekt angstig van *fermeté* en pleit in feite voor het naast zich neerleggen van de wet om Johan Demol van de lijst te kunnen laten schrappen. Dat is een weinig democratische handelwijze : men moet nu eenmaal de wet respecteren.

Overigens, wanneer hij beweert dat het Vlaams Blok de oorzaak zal zijn van de *blocage* van de Brusselse instellingen, zoals hij en de media dat noemen, dan kan ik niet anders dan hem het verwijt als een boemerang terug te sturen. Immers, wat is er gebeurd ? De vier Franstalige partijen hebben een drietal weken geleden afgesproken dat zij nooit of te nimmer met het Vlaams Blok aan tafel gaan zitten. U beaamt dat, mijnheer Simonet. Dat is, denk ik, een juiste inschatting van mijnentwege.

Mijnheer Simonet, u wilt dus niet spreken met het Vlaams Blok na de verkiezingen. Maar dan vraag ik u wie de instellingen blokkeert. Als de kiezer ons in Brussel voldoende stemmen geeft om eventueel mee aan tafel te gaan zitten, dan moet u dat verdict van de kiezer respecteren. Dat is democratie.

U hebt uw aversie tegenover het Vlaams Blok reeds in het verleden bewezen. Het is een beetje zielig en zelfs pathetisch wat vanuit uw rangen de voorbije maanden in onze richting wordt afgevuurd. Wij hebben het verbod gehad om ons congres in december te houden. Er is nu besloten door alle Franstalige partijen dat wij nergens zalen kunnen krijgen. U vindt dat normaal. Nochtans is er in de Grondwet het recht op vreedzaam en ongewapend vergaderen ingeschreven. Maar ook dat mag niet meer.

Mensen van uw partij, of in elk geval van het kartel, willen ook de vergaderingen die het Vlaams Blok toch nog kan beleggen, onmogelijk maken. Ik heb bijvoorbeeld gezien dat de heer Maingain dit tracht te doen. Nu probeert u ten slotte iemands kandidatuur tegen te houden.

Zoals gezegd, is dit pathetisch. Toch begrijp ik het. U weet immers dat, onder meer in Anderlecht, waar u schepen bent, een embryo van een lijst-Demol in de maak is en een technische groep van rechts is gevormd. U weet heel goed *que cela posera des problèmes* volgend jaar, zoals u dat voorzichtig zegt. Als men op een dergelijke pathetische manier tracht de kandidatuur van iemand van het Vlaams Blok tegen te houden, met volstrekte minachting voor de wetgeving terzake, lijkt het inderdaad alsof u een geterroriseerd politicus bent.

Fait personnel

Persoonlijk feit

M. **Jacques Simonet** (PRL-FDF) : Monsieur le président, j'interviens au titre de fait personnel parce que je ne veux pas recevoir de leçons de démocratie de la part d'un fasciste comme M. De Man.

Il se fait que moi, monsieur De Man, plutôt que de pratiquer la manière forte, je lis la loi. Mon intervention se situait en plein dans la nécessité, selon nous, de faire respecter les principes de loyauté fédérale et était inspirée par l'article 17 qui visait à éviter - je pense l'avoir expliqué très clairement - que de faux flamands, comme M. Demol, puissent figurer sur des listes flamandes. C'était, dans le passé, une revendication de la communauté flamande. Je vous invite à relire les travaux préparatoires.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Filip De Man aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het Glock-dossier" (nr. 2194)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Question orale de M. Filip De Man au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le dossier Glock" (n° 2194)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik zal bondig zijn. Mijn vraag betreft een technisch dossier, dat evenwel niet van enig belang gespeend is.

Zoals we allen weten, is een eenheidspolitie in de maak. Tot voor kort kon men in dit land zowat alles en nog wat kopen in de diverse politiediensten. Ik neem aan dat men ter gelegenheid van de zeer diepgaande herstructurering tot eenvormigheid van de bewapening zal trachten te komen.

Ik heb mij laten vertellen door iemand die er iets van afweet, dat er een bewapeningscommissie bestaat waar die zaak momenteel wordt bestudeerd. Er zou naar verluidt een poging zijn om koste wat het kost de keuze voor een wapen van de Waalse FN te doen doordrukken, terwijl bijvoorbeeld politiemensen onder meer ook toevallig Johan Demol, als hoofdcommissaris, voor het Oostenrijkse Glock hadden gekozen, een wapen dat zowat in de hele wereld wordt erkend als een van de betere wapens.

Mijnheer de staatssecretaris, is het waar dat Franstaligen er sterk op aandringen om een wapen van FN te kiezen, hoewel dat niet de beste koop zou zijn ? Klopt het dat het Glock-dossier niet veel kansen krijgt bij de bewapeningscommissie ?

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, het is correct dat de werkgroep-De Witte een aantal gemengde technische werkgroepen heeft opgericht, bestaande uit rijkswachters, gemeentelijke politieagenten en leden van de gerechtelijke politie. Een van die technische subwerkgroepen is verantwoordelijk voor de bewapening. Die werkgroep is zeer recentelijk van start gegaan met haar activiteiten, maar voor zover bekend, hebben wij nog steeds geen voorstellen gekregen. Ook de informatie waarnaar u verwijst, is ons onbekend. Het gemengde karakter van deze subwerkgroep zal er wellicht toe leiden dat de verschillende invloeden inzake bewapening zichzelf zullen reguleren.

Op dit ogenblik hebben wij geen informatie, noch voorstellen of conclusies ontvangen die in de richting gaan die u aanduidt. Van die werkgroep maken trouwens politiekorpsen van verschillende aard deel uit die, zoals men ons informeert, alle voor hun eigen korps in een of meerdere geledingen het Glock-wapen hebben aangeschaft op basis van de studies waarnaar u hebt verwezen.

De heer **Filip De Man** (VL.BLOK) : Kunt u daarop een termijn plakken ?

Staatssecretaris **Peeters** : Nee, wij zijn nog maar juist gestart. Het zal dus nog eventjes duren.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het team van medewerkers dat op het vast secretariaat voor het preventiebeleid de opvolging inzake drugspreventie waarneemt" (nr. 2195)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Question orale de M. Jo Vandeurzen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'équipe de collaborateurs chargée au secrétariat permanent de la politique de la prévention du suivi en matière de la prévention contre l'utilisation de la drogue" (n° 2195)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, in 1993 zijn de eerste veiligheids- en preventiecontracten gesloten waarin de aanpak van de autocriminaliteit en de drugsgerelateerde misdrijven een belangrijke prioriteit was. Tegelijk werd het vast secretariaat voor het preventiebeleid opgericht. Het had onder meer als opdracht de uitvoering van de contracten te begeleiden. Als ik goed geïnformeerd ben, werd het op een bepaald ogenblik bemand door 8 medewerkers die meestal gedetacheerd waren.

Iedereen is op de hoogte van de problemen die er met dit secretariaat zijn gerezen. Naar verluidt telt het team nog 2 personen. Bovendien is er een vacature bekendgemaakt voor de opvolging van de heer Van Limbergen.

Mijnheer de staatssecretaris, hoe kunnen - dat is een eerste vraag - de thans nog in dienst zijnde twee medewerkers het drugspreventiebeleid opvolgen ? Ongetwijfeld zijn de personeelsleden zeer gemotiveerd, maar zijn twee medewerkers wel voldoende, zeker wanneer men weet dat men destijds voorzien had in een team van 8 om de klus te klaren ? Worden, met andere woorden, de veiligheids- en preventiecontracten nog wel opgevolgd, zoals dat oorspronkelijk was bedoeld ?

Ten tweede, wat met het VSPB in de toekomst ? Is er een evaluatie gemaakt ? Wat is er terechtgekomen van de intentie om het VSPB onder te brengen bij de algemene directie van de politie.

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de personeelsleden die benoemd zijn in het kader van het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid worden bij hun vertrek wel degelijk vervangen. Dat is niet meer het geval voor degenen die door steden of gemeenten daarheen worden gedetacheerd, ongeacht hun dossiers betrekking hebben op het drugsplan of de preventie- en veiligheidscontracten. De reden is dat het forfaitair bedrag dat de gemeenten en steden ontvangen voor de aanwerving van personeel en berekend is volgens de federale barema's, meestal ontoereikend is om alle kosten van de gemeenten voor personeel tewerkgesteld op federaal niveau te dragen. Voor deze situatie moet een oplossing worden gezocht.

Wij zijn ons ervan bewust dat met het huidige personeelsbestand van 24 personeelsleden van het kader en 6 gedetacheerde medewerkers, het VSPB met moeite kan voldoen aan de toenemende vraag om ondersteuning voor de verschillende provincieprojecten, waaronder drugsprojecten. Het zoeken naar een gepaste structurele oplossing voor het personeelstekort zal een van de eerste opdrachten zijn waarmee de nieuwe vaste secretaris en zijn of haar adjunct dient te worden belast.

Tot voor kort was de toekomst van het VSPB immers vrij onduidelijk ingevolge de afwezigheid van de vaste

secretaris. Dat is ook de reden waarom de vacature van een van de adjuncten tot nu toe niet opnieuw werd ingevuld. Een tijdje geleden werd het denkspoor van de integratie van het VSPB in de ARP onderzocht. Dit vraagt evenwel een kaderaanpassing waarmee de nodige wijzigingen gepaard gaan en kan bijgevolg niet binnen afzienbare tijd worden gerealiseerd. Door het ontslag van de vaste secretaris op 1 mei eerstkomend en het vertrek van de resterende adjunct is een oplossing evenwel onmiddellijk nodig en werd de aanstellingsprocedure voor een nieuwe leiding van het VSPB ingezet. Het enige dat wij vandaag met zekerheid over de onmiddellijke toekomst van het VSPB kunnen zeggen, is dat er op 1 mei aanstaande een nieuwe leiding in dienst komt.

Ik kom thans tot de evaluatie van de dienst. Mijnheer Vandeurzen, indien u met evaluatie bedoelde dat er een audit werd doorgevoerd, dan moet ik u hierop negatief antwoorden. Voor de nieuwe leiding van de dienst zijn in de toekomst opdrachten weggelegd. In de nabije toekomst is dat de werking en de realisaties van het team te toetsen aan de doelstellingen, alsook aan de verwachtingen van steden en gemeenten om op de meest efficiënte wijze de opdrachten te vervullen.

Dat het VSPB evenwel beantwoord aan een reële nood op het terrein blijkt uit de toenemende vragen tot ondersteuning, zowel vanwege steden en gemeenten als vanwege verschillende organisaties. De noodzaak van het VSPB wordt aldus niet betwist.

De **voorzitter** : De heer Jo Vandeurzen heeft het woord.

De heer **Jo Vandeurzen** (CVP) : Mijnheer de staatssecretaris, ik kan mij best voorstellen dat u niet alle vragen zomaar kan beantwoorden.

Volgens u zou de dienst op 1 mei een nieuwe leiding krijgen, terwijl ik meende te hebben begrepen dat de aanwervingsprocedure wel wordt aangevat en dat er op 1 mei zal worden overgegaan tot ontslag. Meent u dat de minister van Binnenlandse Zaken in staat zal zijn om tegen 1 mei een nieuwe vaste secretaris aan te stellen ? Dat lijkt mij wel erg snel, aangezien de publicatie pas gebeurde. Hoe dan ook, het alternatief is dat er geen vaste secretaris meer is en evenmin een adjunct en dat er dus helemaal geen leiding meer is. Mijnheer de staatssecretaris, kan u zekerheid bieden op dat vlak ?

Voorts is het eigenaardig dat er nog wordt gediscussieerd over het bestaan en de positie van het secretariaat, terwijl er een nieuwe secretaris zal worden aangesteld. Het zou toch logischer zijn mocht de overheid eerst de positie van het vast secretariaat definiëren om daarna de juiste persoon op de juiste plaats te zetten, maar niet andersom.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les difficultés engendrées par l'application de l'article 51-4, § 2, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980" (n° 2197)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Mondelinge vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de moeilijkheden veroorzaakt door de toepassing van artikel 51-4, § 2, derde lid, van de wet van 15 december 1980" (nr. 2197)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. André Frédéric.

M. **André Frédéric** (PS) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, l'article 52-4 de la loi du 15 décembre 1980 précise que lorsqu'un candidat réfugié politique n'a pas choisi une des langues nationales, soit le français ou le néerlandais, ou a déclaré requérir l'assistance d'un interprète, le ministre ou son délégué détermine la langue de l'examen de la demande en fonction des besoins des services et instances. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours distinct.

L'origine de cette disposition introduite par la loi du 10 juillet 1996 s'expliquerait par le fait que lorsque l'étranger, ayant requis l'assistance d'un interprète, pouvait choisir l'une des deux langues nationales dans le cadre de l'examen de sa demande en qualité de candidat réfugié politique, il avait tendance à privilégier l'un des deux rôles linguistiques engendrant ainsi une surcharge des demandes introduites auprès de ce rôle.

Dans la pratique, cela signifie dès lors que, lorsque le candidat réfugié fait choix d'un interprète, la langue de la procédure est fixée par l'Office des étrangers. Si cette mesure à laquelle nous avons apporté notre soutien semble légitime, ne fût-ce que dans l'intérêt du service, et considérant que l'étranger qui a choisi de recourir aux services d'un interprète ne comprend ni le français ni le néerlandais et qu'il se soucie dès lors fort peu de la langue de la procédure, il apparaît que dans la réalité quotidienne certains candidats réfugiés sont préjudiciés par ce système.

En effet, en fonction de leur lieu de résidence, ces personnes sont entourées d'individus parlant l'une ou l'autre langue nationale. Pour peu que les candidats réfugiés politiques bénéficient de l'aide de la population locale, grandes seront les difficultés éprouvées par celle-ci lorsque la langue de la procédure est différente de celle du régime linguistique de la commune concernée. A moins évidemment de bénéficier du concours d'une ou de plusieurs personnes parlant parfaitement les deux langues nationales, l'aide apportée par la population locale dans le cadre de la procédure d'examen de la demande tendant à obtenir la qualité de réfugié politique sera bien mince.

Par conséquent, monsieur le secrétaire d'Etat, je souhaiterais connaître votre point de vue sur cette problématique. Est-elle fréquente ? Pour ma part, j'ai été alerté par une situation très particulière puisque ma commune héberge une famille du Kazakhstan. Ces personnes sont encadrées par une famille francophone, mais le dossier étant traité en néerlandais, personne, ni ceux qui les entourent ni le CPAS ne sont à même de comprendre les indications qui y sont reprises.

Quelle solution pourrait-on apporter à ce problème ? Seriez-vous hostile à une modification de l'article 51-4 précité afin qu'au cas où le candidat réfugié requiert l'assistance d'un interprète, la langue de l'examen de la demande soit celle de la commune où le candidat refugié a été invité à résider pendant la durée de la procédure.

Le **président** : La parole est au secrétaire d'Etat.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement : Monsieur le président, lors du traitement de la demande d'asile, l'Office des étrangers suit la procédure suivante. Tout d'abord, il détermine la langue dans laquelle la demande d'asile sera traitée. Si le demandeur d'asile déclare qu'il n'a pas besoin des services d'un interprète parce qu'il maîtrise suffisamment bien le néerlandais ou le français, il peut choisir librement la langue de la

procédure. N ou F. S'il désire se faire assister par un interprète, l'Office des étrangers détermine lui-même la langue de la procédure.

Ensuite, conformément à l'article 54, on détermine le lieu obligatoire d'inscription, c'est-à-dire la commune dont le CPAS est éventuellement compétent.

Lorsque l'Office des étrangers attribue le lieu obligatoire d inscription, il essaie, dans la mesure du possible, de faire correspondre la langue de la procédure d'asile à celle utilisée dans la commune - donc du CPAS - déterminée comme lieu obligatoire d'inscription. Toutefois, il n'est pas toujours possible de faire correspondre ces deux éléments. Cela est généralement dû au choix ou au comportement des personnes concernées. Je cite l'exemple du demandeur d'asile qui détermine lui-même la langue de la procédure parce qu'il n'a pas besoin d'interprète, mais qui veut séjourner dans une commune de l'autre région linguistique (par exemple un Congolais francophone établi à Anvers). Autre cas : le demandeur d'asile qui déménage au cours de la procédure et se retrouve dans l'autre région linguistique.

Dans la plupart des cas, la langue de la procédure semble correspondre à celle utilisée dans le lieu obligatoire d'inscription. Le pourcentage des demandeurs d'asile, résidant en région francophone mais dont la procédure est établie en néerlandais, est de 8 à 10%. 15% des demandeurs d'asile pour qui la procédure est en français, résident dans une région néerlandophone.

Pour conclure, nous faisons déjà aujourd'hui tout ce qui est en notre pouvoir pour que la langue de la procédure corresponde à la langue de la résidence de l'intéressé. Si l'on souhaite une symétrie encore plus grande, il faut alors prévoir la possibilité d'imposer non seulement un lieu obligatoire d'inscription mais aussi un lieu obligatoire de résidence, ce qui exige une modification de la loi, laquelle serait contraire à la Constitution qui prévoit le libre choix de résidence. L'essai a déjà été tenté lors de l'élaboration de la loi de 1993, mais le lieu de séjour obligatoire a dû être biffé, à la suite des remarques du Conseil d'Etat indiquant que c'était contraire à la Constitution.

Le **président** : La parole est à M. André Frédéric.

M. **André Frédéric** (PS) : Monsieur le président, je remercie le secrétaire d'Etat pour sa réponse. Je comprends qu'on essaie effectivement de faire coïncider au maximum le lieu de résidence imposée avec le régime linguistique de ces communes. J'entends également que cela ne concerne que 10% des candidats réfugiés politiques, tant au nord qu'au sud du pays.

Loin de moi l'idée de mettre en doute la bonne volonté de l'office des étrangers en cette matière, mais je persiste cependant à considérer que nous devrions être particulièrement attentifs à cette question. Il est très difficile pour des gens qui ne font le choix d'aucune langue - leur langue favorite n'étant bien entendu ni le français ni le néerlandais -, d'être encadrés correctement par le CPAS et par la population locale pour suivre leur dossier, à partir du moment où cela se passe dans un régime unilingue francophone, comme dans le cas qui nous occupe.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer John Spinnewyn aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het preventiecontract van de stad Turnhout met het ministerie van Binnenlandse Zaken" (nr. 2210)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Question orale de M. John Spinnewyn au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le contrat de prévention entre la ville de Turnhout et le ministère de l'Intérieur" (n° 2210)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer John Spinnewyn heeft het woord.

De heer **John Spinnewyn** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, mijn vraag handelt over een lokale aangelegenheid.

Zoals u misschien wel weet heeft Turnhout in de jaren '70 de fusie van gemeenten gemist door een verkeerde politieke keuze. Gelukkig zijn er nu samenwerkingsakkoorden tot stand gekomen om Turnhout als een stadsgewest of een regio te beschouwen. Het samenwerkingsverband regionaal stedelijk gebied Turnhout werd opgericht. In dit samenwerkingsverband werden drie omliggende gemeenten opgenomen, met name Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar.

Het is dan ook verwonderlijk dat Turnhout nog steeds niet in aanmerking is gekomen voor een veiligheidscontract in plaats van een preventiecontract. Graag had ik van u vernomen wat hiervoor de reden is. Turnhout is makkelijk te vergelijken met een aantal andere steden die wel zo'n veiligheidscontract hebben. Mijnheer de staatssecretaris, ik had van u graag een overzicht gekregen van de steden die zo'n preventie- of veiligheidscontract hebben onderschreven.

Het tweede deel van mijn vraag heeft betrekking op de IPZ's van Turnhout en Beerse. Een tweetal weken geleden raakte bekend dat het steunpunt politie een negatief advies had gegeven voor een samensmelting van beiden IPZ's. Volgens mij zoekt het steunpunt politie spijkers op laag water. Het gaat weliswaar over zeven in plaats van zes gemeenten maar Baarle-Hertog is een klein broertje en mag dan ook een uitzondering worden genoemd.

Een samenwerking tussen de IPZ van Beerse met die van Turnhout zou nochtans een aantal voordelen bieden. Momenteel is er in de IPZ van Beerse slechts een interventieploeg. Een samenvoeging zou daarin verandering kunnen brengen. Ook alle betrokken gemeenten en de gouverneur waren akkoord met een samenvoeging. Ik had graag een stand van zaken gekregen. Mijnheer de staatssecretaris, zult u het negatieve advies van het steunpunt politie volgen ?

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, sinds 1994 zijn er 29 steden en gemeenten met een veiligheids- en samenlevingscontract. Ik zal u de lijst bezorgen.

Die contracten werden toegekend op basis van twee criteria : steden en gemeenten met een 24 uur op 24 politiezorg en steden en gemeenten waarvan het politiekorps minimaal 100 effectieven telt. Hierop zijn twee uitzonderingen, namelijk Etterbeek en Koekelberg. Deze twee Brusselse gemeenten konden bij wijze van uitzondering een veiligheids- en samenlevingscontract sluiten met de federale overheid omdat ze enerzijds als bufferzone fungeren en anderzijds

dezelfde veiligheidsproblematiek kennen als de overige acht Brusselse gemeenten met een veiligheids- en samenlevingscontract.

Daarnaast zijn er 46 gemeenten, waaronder Turnhout, die een preventiecontract sloten met de federale regering. Ook deze lijst zal ik u laten bezorgen. Dat Turnhout als centrum-stad eveneens een veiligheidscontract zou willen sluiten, is ons bekend. Dat dit tot nu toe niet gebeurde, heeft verschillende redenen. Turnhout voldoet niet aan de twee voorwaarden die ik u reeds meedeelde. Momenteel is onvoldoende budgettaire ruimte aanwezig om het debat over het sluiten van bijkomende veiligheids- en samenlevingscontracten opnieuw te openen. Bovendien kan de toekenning van contracten binnen het huidige wettelijke kader enkel gebeuren aan steden en gemeenten en niet aan informele, grotere zones zoals men het stadsgewest zou kunnen bestempelen.

Zoals ik eerder reeds aangaf, moet met het oog op de nakende politiehervorming de voorwaarden en de toekenning van veiligheids- en preventiecontracten opnieuw worden bekeken. Zolang niet in heel België de politiezones zijn afgebakend en zolang de nieuwe minimale normen niet zijn gedefinieerd, lijkt het ons momenteel voorbarig om de bestaande lijsten te veranderen.

Wat de vorming van politiezones betreft, is er nog geen beslissing genomen. Op dit moment is er nog geen duidelijk zicht op de vorming van politiezones in de noorderkempen.

De **voorzitter** : De heer John Spinnewyn heeft het woord.

De heer **John Spinnewyn** (VL.BLOK) : Mijnheer de voorzitter, ik zou graag de beide lijsten ontvangen die de staatssecretaris mij heeft beloofd.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Joos Wauters aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de radioactieve vervuiling van de Laak en omgeving" (nr. 2202)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Question orale de M. Joos Wauters au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la pollution radioactive de la Laak et de ses environs" (n° 2202)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer Joos Wauters heeft het woord.

De heer **Joos Wauters** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, het SCK te Mol heeft in opdracht van de Vlaamse regering een studie gemaakt over de radioactieve vervuiling van de Laak. De onderzoeksresultaten werden onlangs bekendgemaakt en ze spreken trouwens voor zich. Volgens mij kan niemand nog langer betwisten dat er sprake is van radioactieve vervuiling. De Vlaamse regering heeft dit dossier overgemaakt aan de federale regering die terzake bevoegd is.

De vervuiling situeert zich in de Laak en het gaat meer bepaald om radium 226 dat zich in de oevers bevindt. Het gaat om een vervuiling die 100 keer hoger is dan de normale achtergrondwaarden in de Kempen die 13 becquerel bedraagt. In ons land bedraagt dit gemiddeld 40 becquerel.

De studie tracht ook de verantwoordelijken aan te duiden, namelijk Tessenderlo Chemie waar maritiem fosfaaterts wordt verwerkt. Tot 1991 loosde dit bedrijf zijn afvalwater in de Laak met een waarde van 20 becquerel per liter aan een debiet van 1 500 kubieke liter per uur. Een aantal inspanningen van het bedrijf hebben geleid tot een halvering van de waarden in de Laak. In de Winterbeek stelde men tegelijkertijd echter een verdubbeling vast.

Ik verneem dat er nieuwe technieken zijn. Er wordt evenwel nog steeds afvalwater geloosd en met een debiet van 1 500 kubieke liter per uur blijft het gevaar reëel. De onderzoekers stellen duidelijk dat wonen in dit gebied onmogelijk is. Groenten kweken is eveneens onmogelijk want het eten van besmette gewassen zou gevaren kunnen inhouden. Maïs en gras kweken voor dieren is wel mogelijk. Wij stellen ons echter de vraag of die vervuiling dan niet via de dieren bij de mensen zal terechtkomen.

Mijnheer de staatssecretaris, wat is het reële gevaar ? Welke maatregelen werden genomen om de gevolgen op te vangen ?

Welke maatregelen worden genomen om de oorzaken van deze vervuiling weg te werken ?

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, collega's, de diensten hebben een tekst van 7 bladzijden voorbereid. Ik zal me evenwel beperken tot de conclusies.

De heer **Joos Wauters** (ECOLO-AGALEV) : Dat is prima maar ik zou u dan willen vragen het integrale antwoord te mogen ontvangen.

Staatssecretaris **Peeters** : Het gaat hier om het effect van de radioactieve besmetting voor de stralingsbelasting van de lokale bewoners. Het rapport van het SCK besluit dat zelfs met gebruik van conservatieve veronderstellingen de stralingsbelasting niet meer dan 1 millisievert per jaar bedraagt. Dit betekent dat steeds werd voldaan aan de toekomstige normen voor stralingsbelasting.

De huidige aanwending van de oevers van de Laak stelt dan ook geen enkel probleem waarvoor een onmiddellijke tussenkomst is vereist. Een latere integratie van een dergelijke besmette oeverstrook in een woonzone moet echter worden vermeden. De opvolging van de aanwending van deze terreinen moet dan ook via maatregelen op het vlak van ruimtelijke ordening worden gewaarborgd.

Indien een dergelijke bestemmingswijziging zou worden overwogen, lijkt een voorafgaande sanering van de oevers een noodzaak en dit niet alleen omwille van de radiumbesmetting. Hiervoor moet echter worden gewacht op de besluiten van het tweede gedeelte van de studie waarin de aard van de chemische verontreiniging ook in kaart zal worden gebracht. Het Vlaamse Gewest zal hieruit de nodige conclusies moeten trekken inzake de bestemmingswijziging en een eventuele noodzaak tot sanering.

De **voorzitter** : De heer Joos Wauters heeft het woord.

De heer **Joos Wauters** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor zijn antwoord. Het tweede gedeelte van de studie lijkt mij heel belangrijk. Dit neemt evenwel niet weg dat wij ook op federaal niveau maatregelen moeten nemen. Kennelijk is er een vervuiling vastgesteld en het federale niveau is terzake verantwoordelijk.

Bovendien lijkt het mij betreurenswaardig dat men nu reeds toekomstige normen -1 millisievert - hanteert waarover trouwens nog niets concreet werd beslist. Dit betekent dat wij

eigenlijk ermee akkoord gaan om het stralingsgevaar voor de bevolking te vergroten. Ik ben niet geneigd om die nieuwe normen zo maar te aanvaarden. Het is jammer dat de staatssecretaris deze nieuwe normen reeds hanteert. Ik vraag preventieve maatregelen voor deze radioactieve vervuiling.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le matériel qui sera testé lors des prochaines élections dans le cadre du dépouillement des votes par lecture optique" (n° 2243)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het materiaal dat bij de eerstvolgende verkiezingen zal getest worden in het kader van de stemopneming bij optische lezing" (nr. 2243)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, chers collègues, nous avons voté le 18 décembre 1998 une loi qui autorise le gouvernement à procéder à l'expérimentation dans deux petits cantons, l'un en Wallonie, l'autre en Flandre, du dépouillement par lecture optique.

Lorsque nous avons discuté dans cette commission de ce qui était à l'époque un projet de loi, les essais en cours ne donnaient pas satisfaction sur le plan technique. Les résultats n'étaient fiables qu'à environ 85%.

Or, on ne peut évidemment pas faire utiliser cette technique si on ne dispose pas d'un matériel qui donne de manière certaine un résultat tout à fait conforme à la réalité des votes des électeurs.

Les essais ont certainement été poursuivis. Le matériel est-il aujourd'hui fiable à 100% ? Si oui, quel est ce matériel ? Quel est le montant des investissements qui seront consentis pour cette expérimentation ? Si non, qu'allez-vous faire ? Je suppose que si le matériel n'est pas tout à fait fiable, il sera renoncé à l'expérimentation.

Le **président** : La parole est au secrétaire d'Etat.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement : Monsieur le président, le marché public en vue de la réalisation à titre de prototype d'un système automatisé de dépouillement des votes par lecture optique ou scannage a été attribué à la firme Fabricom.

La convention a été signée le 18 décembre 1998 entre le ministère de l'Intérieur et Fabricom pour l'installation dans les cantons électoraux de Chimay et de Zonnebeke de systèmes permettant ce dépouillement automatisé des votes par lecture optique, pour l'assistance lors de l'installation et le jour des élections, pour la formation du personnel qui utilisera ce système et pour l'impression et la fourniture des bulletins de vote appropriés à la lecture optique. Ce contrat, d'un montant de 12 millions de francs, vise toutes les élections qui se tiendront durant la période du 1er janvier 1999 au 1er janvier 2001.

En ce qui concerne le matériel, le contrat implique la fourniture de 4 appareils de lecture optique, de 4 PC et de 4 imprimantes pour chaque canton électoral.

Le logiciel et le matériel fournis par la firme Fabricom ont déjà été testés et ont donné entière satisfaction - ce qui est un progrès par rapport à la situation constatée au moment où la discussion a eu lieu ici - en ce concerne la correspondance parfaite entre les votes émis sur les bulletins de vote et leur enregistrement.

Le procès-verbal de réception définitive est en cours d'élaboration au ministère.

En outre, je vous signale que trois projets d'arrêté royal sont en cours de préparation par l'administration. Le premier désigne officiellement les cantons de Chimay et de Zonnebeke pour cette expérience; le deuxième, le nombre d'assesseurs et d'assesseurs suppléants dans le bureau principal de canton utilisant un système de lecture optique; le troisième fixe les normes techniques auxquelles doit répondre le système de lecture optique.

Enfin, une démonstration du matériel et du logiciel a été organisée, le 15 avril 1999, à l'intention des trois communes concernées, Chimay, Momignies et Zonnebeke.

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, je n'ai pas d'autres commentaires à ajouter si le matériel s'avère fiable à 100%. Monsieur le secrétaire d'Etat, pour cette question et les suivantes, je souhaiterais recevoir une copie de votre réponse.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'envoi de détachements de la protection civile en aide aux réfugiés kosovars" (n° 2249)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het zenden van detachementen van de Civiele Bescherming om de Kosovaarse vluchtelingen te helpen" (nr. 2249)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, lors de certains cataclysmes naturels et, si ma mémoire m'est fidèle, ce fut le cas lors de tremblements de terre en Italie, la Belgique a envoyé des forces de la protection civile pour venir en aide aux sinistrés.

Je vous demande aujourd'hui si, dans le drame du Kosovo, il ne serait pas possible d'envoyer dans cette région des détachements de la protection civile, dont l'expérience pourrait être très utile. Si l'Albanie est sans doute plus éloignée de nous que l'Italie, ce n'est pas tellement plus loin. La traversée en bateau d'Italie en Albanie n'est pas très longue et la difficulté ne me paraît pas insurmontable.

Monsieur le secrétaire d'Etat, le gouvernement a-t-il envisagé cette possibilité qui me semble mieux correspondre au caractère civil de l'aide humanitaire aux réfugiés ? Si non, pourquoi et ne peut-on le prévoir de toute urgence ?

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, toen wij een drietal weken geleden geconfronteerd werden met het vluchtelingendrama in Kosovo en de buurlanden, hebben wij onmiddellijk onderzocht hoe de Civiele Bescherming ook soelaas kon brengen. Wij hadden preventief reeds een inventaris gemaakt van de mogelijkheden die de Civiele Bescherming had om bijvoorbeeld in de buurlanden mee te werken aan het opzetten van vluchtelingenkampen en het verstrekken van de meest dringende hulp. De meest opportune hulp die de Civiele Bescherming kon bieden, bestond uit het verstrekken van maaltijden via de kantinewagens en het ter beschikking stellen van sanitaire containers.

De Ministerraad van 9 april heeft beslist een opvangdorp Albaloge in Albanië op te zetten en heeft daarom een verkenningsmissie erheen gestuurd die moest nagaan wat daarvoor allemaal nodig was en in welke logistiek en personele ondersteuning moest worden voorzien. Op de Ministerraad van 9 april heeft de regering ook uitdrukkelijk beslist dat daarvoor de genietroepen zullen worden ingezet en dat leden van de Civiele Bescherming aan die missie kunnen deelnemen.

De eerste stap in de opbouw van dit dorp was een studie van een verkenningseenheid die, zoals u weet, ter plaatse is geweest om een site en de logistieke en personeelsnoden te bepalen.

Op basis van het verslag van deze verkenningsmissie heeft de Ministerraad de beslissing genomen om genietroepen uit te sturen, waarvan intussen, zoals u weet, een gedeelte vertrokken is.

Uit het verslag van die verkenningsmissie bleek niet dat er nood was aan het sturen van sanitaire en kantinecontainers voor het verstrekken van warme maaltijden of het sturen van personeel van de Civiele Bescherming. Die verkenningsmissie heeft bepaald wat er nodig was. Zij hebben wel gevraagd om de Civiele Bescherming te laten instaan voor het verstrekken van drinkwater in het kamp. Te dien einde heeft men gevraagd om de twee grote citernestankwagens, waarover de Civiele Bescherming beschikt voor de levering van drinkwater, ter beschikking te stellen. Die citernewagens werden trouwens vandaag, samen met het militair materiaal, in Zeebrugge ingescheept met bestemming Albanië. Die citernes zullen daar worden bediend door personeel dat lokaal door het Rode Kruis zal worden aangeworven. Dat is trouwens een algemene politiek van het Rode Kruis. Er gaat dus geen personeel maar alleen materiaal van de Civiele Bescherming mee.

Daarnaast is de Civiele Bescherming nog op andere wijzen - en nog steeds - betrokken geweest bij de opvang van de Kosovaarse vluchtelingen in ons land.

Ten eerste, bemannen zij het crisiscentrum. U weet dat wij daar een speciale telefoonpermanentie hebben opgezet die de jongste weken reeds duizenden oproepen heeft behandeld. De mensen van de Civiele Bescherming verzekeren de permanentie in continudienst, zeven dagen op zeven gedurende 12 uur per dag.

Ten tweede, de Civiele Bescherming heeft zich ook ingeschakeld in de logistieke ondersteuning van het opvangcentrum in Morlanwelz. Daar zal trouwens vanmiddag de eerste groep vluchtelingen aankomen. De Civiele Bescherming zal daar de eerste dagen, en misschien zelfs weken, een keuken met een kantinewagen ter beschikking stellen om ons in staat te stellen intussen een vaste keukeninstallatie te plaatsen. De Civiele Bescherming werd de jongste weken ook ingeschakeld voor het aanvoeren van materiaal en logistieke goederen naar de verscheidene opvangcentra die wij en het Rode Kruis voor de vluchtelingen hebben opengesteld.

Ik meen dus te mogen zeggen dat de Civiele Bescherming daar steeds heel nauw bij betrokken werd en nog steeds is.

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, je me réjouis que cette éventualité ait été envisagée.

Je suis cependant étonné d'apprendre que le rapport n'indique aucunement le besoin de l'intervention de la protection civile dans les camps de réfugiés. Je ne suis pas un spécialiste et je veux bien vous faire confiance; je manifeste cependant mon étonnement devant cette réponse.

Ce sera ma seule réaction vis-à-vis du ministre. Je pensais que l'intervention de la protection civile aurait pu être utile.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat : Je n'ai pas dit que la mission de reconnaissance avait déclaré ne pas en avoir besoin. Elle a formulé ses besoins, comme des citernes pour l'eau potable. C'est donc ce que nous enverrons.

En effet, le système des ONG en Albanie prévoit le recrutement de personnel local, ce qui coûte le moins cher et apparaît le plus efficace. La meilleure solution me semble donc de travailler avec ce personnel engagé sur place et le matériel fourni par la protection civile.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Je prends bonne note de votre réponse et vous en remercie.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Questions orales jointes de :

- M. Jean-Pierre Viseur au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les manifestations sur la situation au Kosovo" (n° 2248)

- M. Hugo Van Dienderen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'interdiction de manifester suite à la guerre au Kosovo" (n° 2251)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Samengevoegde mondelinge vragen van :

- de heer Jean-Pierre Viseur aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de demonstraties betreffende de toestand in Kosovo" (nr. 2248)

- de heer Hugo Van Dienderen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het demonstratieverbod naar aanleiding van de oorlog in Kosovo" (nr. 2251)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, comme chacun l'a appris par la presse, certaines manifestations qui devaient être organisées à propos de la situation au Kosovo, quel que soit l'organisateur, ont été interdites alors que d'autres ont été autorisées.

Par ailleurs, nous voyons à la télévision ou dans les journaux que dans certains pays étrangers, des manifestations autour de ce problème sont organisées.

Le droit de manifester étant bien sûr un droit démocratique, je souhaiterais savoir pourquoi certaines manifestations sont interdites alors que d'autres ont été autorisées. Il semble qu'il y ait deux poids, deux mesures. Une ligne politique générale a-t-elle été déterminée en cette matière ? Si oui, laquelle ?

De **voorzitter** : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, er werden inderdaad verschillende manifestaties verboden, onder meer die voor volgende vrijdag te Antwerpen. De Antwerpse burgemeester zegt dat ze van Binnenlandse Zaken de instructie kreeg om betogingen in verband met Kosovo te verbieden omdat, en ik citeer, "wij in oorlog zijn". Het was geen bevel, maar wel een instructie.

Onder dat verbod vallen ook manifestaties die strikt niets met Kosovo te maken hebben, zoals bijvoorbeeld de gordelbetoging rond Kleine Brogel over de kernwapens op ons grondgebied, die voor zaterdag is gepland. Dit verbod is in tegenstelling tot de uitspraak van het internationaal gerechtshof. Ook een betoging gepland tegen de NAVO valt eronder. In Vlaanderen werd een platform opgericht, zowel tegen de uitdrijvingen als tegen de NAVO-bombardementen. Talrijke organisaties uit het middenveld nemen eraan deel en plannen een manifestatie voor begin volgende maand. Vallen die betogingen ook onder dat verbod ?

Mijnheer de staatssecretaris, de Liga voor de Mensenrechten stelt, dat ook in crisistijd het manifestatierecht moet worden gegarandeerd. Bent u het daarmee eens ? Onlangs heeft men in Brussel een Europese boerenbetoging laten doorgaan. Men weet van vorige boerenbetogingen wat de effecten ervan voor de stad kunnen zijn. Men heeft geoordeeld - volgens mij terecht - dat het demonstratierecht moest worden gegarandeerd. Men heeft dan ook een indrukwekkende ordestrijdkracht op de been gebracht om dat demonstratierecht mogelijk te maken. Waarom dan die beperking in deze zaak ? Is het niet normaal dat, over de oorlog in Kosovo, over de NAVO en over zijn nucleaire strategie een democratisch debat plaatsvindt, zowel in het parlement als binnen de maatschappij ? Dat moet ook met vreedzame demonstraties kunnen gebeuren. Waarom heeft Binnenlandse Zaken die instructie aan de burgemeesters gegeven ? Zou het niet veel wijzer zijn om die instructie in te trekken, zoals de Liga van de Mensenrechten het vraagt ? Het demonstratierecht is toch een van de pijlers van onze democratie. Moeten we dat niet te allen prijze handhaven ?

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, ik zal antwoorden op de vragen die de heer Van Dienderen schriftelijk heeft gesteld, niet op de vragen die hij er nu aan toevoegt.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de staatssecretaris, u beschikt toch over die gegevens. De tijd staat niet stil, de actualiteit schrijdt voort. Dit is een actualiteitsvraag. Ik vraag u uitdrukkelijk te antwoorden op alle vragen die ik hier stel.

Staatssecretaris **Peeters** : Dan stel ik voor dat u uw vragen richt aan de minister van Binnenlandse Zaken.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : U vertegenwoordigt hem hier !

Staatssecretaris **Peeters** : U hebt een aantal mondelinge vragen gesteld over zaken die achter de rug zijn. Daarop kan ik u perfect antwoorden. Nu stelt u echter andere vragen. Ik stel voor u te wenden tot de minister.

Le **président** : Monsieur Van Dienderen, la règle en ce qui concerne les questions en commission est que la demande est déposée le jour précédent avant 11 heures. J'ai demandé au ministre de répondre à ce qui avait été prévu. Si d'autres questions se sont ajoutées - je le comprends au vu de l'actualité -, vous pouvez toujours les poser demain en séance plénière.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Er zijn ook nog de vragen van de heer Viseur. Akkoord dat u in elk geval op mijn schriftelijk gestelde vragen antwoordt. Maar mijn mondelinge vragen zijn alleen een actualisering van de schriftelijke.

Staatssecretaris **Peeters** : Mijnheer Viseur en mijnheer Van Dienderen, uw schriftelijk gestelde vragen gaan zowat dezelfde richting uit en ik zal er een globaal antwoord op geven.

De minister van Binnenlandse Zaken is het er absoluut mee eens dat er ook in tijden van crisis vreedzaam kan worden betoogd. De vrije meningsuiting is inderdaad een te respecteren grondrecht. Te allen tijde, in vredes- of in crisistijd moet echter ook rekening worden gehouden met de vrijwaring van de openbare orde. Het recht op manifesteren mag er niet toe leiden dat buitenlandse geschillen aanleiding zouden geven tot gewelddadige confrontaties tussen aanhangers van de verschillende tendensen op Belgisch grondgebied.

Wat de vorige incidenten betreft, werd door verschillende inlichtingendiensten inderdaad bevestigd aan Binnenlandse Zaken dat deze manifestaties een zeer woelig verloop zouden kennen. Het is de burgemeester die volkomen autonoom een verbod heeft ingesteld. Het vermoeden dat dergelijke manifestaties een inbreuk zouden plegen op de openbare orde, komt ook voort uit vroegere ervaringen. Manifestaties van sommige organisaties die wensten deel te nemen aan het geplande evenement, hebben in het verleden voor problemen gezorgd. Daarenboven duidde bepaalde informatie erop dat het risico tot confrontatie tussen opponenten niet gering was.

Binnenlandse Zaken heeft geen initiatief genomen in de richting van de burgemeester van Brussel. Deze heeft gebruik gemaakt van zijn bevoegdheid om een politiebesluit te nemen.

Omdat de NAVO op het grondgebied van drie verschillende gemeenten ligt, bestond het vermoeden dat de manifestanten elders problemen zouden uitlokken. Hierop hebben de andere burgemeesters zich ook aangesloten bij de visie van de Brusselse burgemeester. Ook zij hebben manifestaties met betrekking tot Kosovo op hun grondgebied verboden.

Wij hebben de gouverneur van Brussel-hoofdstad enkel gevraagd erop toe te zien dat de openbare orde zou gehandhaafd blijven in alle gemeenten rond Brussel en dat zij, indien nodig, een besluit zou nemen dat het hele grondgebied omvatte.

Hebben wij dus een dergelijk manifestatieverbod opgelegd of opgeheven ? Nee dus : het betreft een lokale bevoegdheid waarvoor in eerste instantie de burgemeester bevoegd is. Wanneer de burgemeester zich niet voldoende kwijt van zijn taak of wanneer het probleem zich uitstrekt over meer dan één gemeente, kan de gouverneur de nodige maatregelen nemen.

Le **président** : La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

M. **Jean-Pierre Viseur** (ECOLO-AGALEV) : Monsieur le président, la réponse est assez étonnante. En effet,

dire que dans une manifestation, il y a des risques d'affrontements entre des personnes d'opinions différentes est une évidence. Quand on manifeste c'est toujours parce qu'il y a une situation difficile, une situation de crise, et dans une situation de crise il y a toujours un risque d'affrontements.

Si on part de ce principe, il n'y aura plus de manifestations et j'estime qu'il y a parfois eu, comme M. Van Dienderen l'a dit à propos des agriculteurs, des manifestations à bien plus haut risque que celles qui étaient prévues ici.

De plus, il me semble que c'est précisément lorsqu'on se trouve dans un contexte de crise et même de quasi-guerre qu'il faut autoriser la manifestation des mouvements pacifistes. Le pacifisme a besoin de pouvoir s'exprimer particulièrement dans ces moments de crise ou de conflit et pas quand tout va bien car cela reviendrait de facto à ce que ces mouvements pacifistes ne puissent plus jamais manifester.

Je ne peux donc pas accepter votre réponse. Je souhaiterais - même si vous dites que ce sont les bourgmestres qui prennent la décision finale - qu'une incitation vienne du ministre de l'Intérieur pour autoriser les manifestations au nom du respect des droits démocratiques et constitutionnels.

De **voorzitter** : De heer Hugo Van Dienderen heeft het woord.

De heer **Hugo Van Dienderen** (ECOLO-AGALEV) : Mijnheer de voorzitter, ik zit uiteraard volkomen op dezelfde golflengte als collega Viseur. Ik voeg daar nog aan toe, mijnheer de staatssecretaris, dat een van de concreet verboden manifestaties een manifestatie was van het Forum voor Vredesactie waarbij een twintigtal mensen, in het zwart gekleed, post gevat hebben voor de NAVO-ingang en daar naar een tekst geluisterd hebben die de Servische *women in black* ook als vredesoproep in Belgrado hebben geformuleerd. Deze *women in black* doen dat al jaren en bij Milosevic is dit toegelaten, hoewel het tegen zijn beleid is gericht. In België mag dit niet en dat is een schande voor een democratisch land.

Aanstaande zaterdag was er een manifestatie gepland door datzelfde Forum voor Vredesactie en voor Moeder Aarde in Kleine Brogel, Peer. De organisatoren hadden duidelijk gezegd dat het ging om een gezinsgordel waarbij gezinnen werden opgeroepen om rond de militaire basis te fietsen. Ze hadden gegarandeerd dat er geen enkele poging zou worden ondernomen om de militaire basis te betreden. Toch werd deze manifestatie verboden. Niettegenstaande het feit dat de plaatselijke politiecommissaris een gunstig advies had uitgebracht omdat hij de organisatoren kent en vertrouwt, werd deze manifestatie verboden. De politiecommissaris weet immers dat, wanneer de organisatoren zeggen dat zij manifesteren tegen de aanwezigheid van kernwapens op Belgisch grondgebied omdat zij menen dat dit ingaat tegen het internationaal recht, en dat zij zich nu zullen beperken tot een fietstocht rond de basis, hij dat mag geloven. De plaatselijke burgemeester en de minister van Binnenlandse Zaken geloven dat blijkbaar niet.

Mijnheer de staatssecretaris, de NAVO is toch gecreëerd om onze democratie te verdedigen. Als er dan een crisis is, dan wordt die democratie volkomen aan banden gelegd. Het is een echte schande !

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verstekelingen" (nr. 2218)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Question orale de M. Karel Van Hoorebeke au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les passagers clandestins" (n° 2218)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, in afwachting van het verbod van de minister van Binnenlandse Zaken op de komst van verstekelingen naar dit land, zullen we nog even met dit fenomeen te maken hebben. Mijnheer de staatssecretaris, in het beste geval komen de verstekelingen hier levend aan, maar in sommige gevallen zijn ze dood. In het eerste geval vormt dit een probleem, want de verstekelingen dienen te worden gerepatrieerd naar het land van inscheping. In het verleden, vóór de kleinere politiediensten zijn opgegaan in de rijkswacht, vormde dit bijna geen problemen, want het brengen van verstekelingen naar de ambassade voor nieuwe papieren voor hun terugkeer, of naar de haven, gebeurde onder toezicht van de zeevaartpolitie en de waterschout. Indien nodig, werd om bijstand van de rijkswacht gevraagd.

Nu is er onduidelijkheid. De rijkswacht is immers bevoegd en heeft weliswaar een departement zeevaartpolitie behouden, maar de rederijen en P&I-clubs vragen concreet op welke wijze het noodzakelijke transport van de verstekelingen zal gebeuren. Zal de rijkswacht hiervoor instaan of zullen de rederijen er zelf, eventueel met bijstand en tegen betaling, voor moeten zorgen ? Het gaat om een humanitair probleem. Er mag niet worden gesold met mensen die in moeilijke omstandigheden aankomen. Het is bijgevolg nodig dat een duidelijke afspraak wordt gemaakt. Met mijn vraag wens ik dan ook duidelijkheid te krijgen van de bevoegde minister.

De **voorzitter** : De staatssecretaris heeft het woord.

De heer **Peeters**, staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke, ermee rekening houdend dat de wet op de regeling van de bevoegdheidsverdeling ingevolge de integratie van de zeevaart-, luchtvaart- en spoorwegpolitie in de federale politie nog niet in het *Belgisch Staatsblad* werd gepubliceerd, werd aan de waterschouten gevraagd om de bestaande praktische modaliteiten te handhaven en toe te passen in de geest van de nieuwe bevoegdheidsverdeling. De verstekeling wordt bij aankomst onmiddellijk in het bezit gesteld van een bijlage 11 'Beslissing tot terugdrijving' gezien hij niet voldoet aan de voorwaarden tot binnenkomst in het Rijk volgens artikel 7 van de wet van 15 december 1980.

In principe blijft de verstekeling aan boord onder hoede van de gezagvoerder. Zijn aanwezigheid wordt geregeld gecontroleerd zonder kosten. Verstekelingen worden in vele gevallen op vraag van de rederijen naar een ambassade of luchthaven gebracht om hen in het bezit te stellen van reisdocumenten of documenten ter repatriëring. De scheepvaartpolitie gaat, net zoals het in het verleden gebeurde, op deze verzoeken in uit humanitaire overwegingen en in de mate dat de andere wettelijke opdrachten niet in het gedrang komen.

Krachtens artikel 45 en 45bis van de wet van 15 juni 1928 houdende de herziening van het tucht- en strafwetboek voor de koopvaardij en zeevisserij, zijn de kosten van onderhoud in de haven en van ontscheping en de eventuele kosten van repatriëring ten laste van de eigenaar van het schip die om de tussenkomst van de waterschout vraagt. Deze overbrengingen gebeuren steeds op verzoek van de rederij van het schip. De kosten worden gedekt door de verzekering van het schip in de P&I-club. Voor deze transferts stelt de verzekering een privé-voertuig ter beschikking op haar kosten.

De bewaking van de verstekelingen tijdens de overbrengingen gebeurde tot 1 april jongstleden door de zeevaartpolitie, en sindsdien door de zeevaartpolitie van de rijkswacht.

Voor deze prestaties, zoals presentiekosten, worden thans kosten aangerekend krachtens artikel 56, 7° van het koninklijk besluit van 10 september 1929 houdende het inrichtingsreglement van de zeevaartpolitie en ook krachtens de artikelen 45 en 45bis van de wet van 1928 houdende de herziening van het tucht- en strafwetboek van de koopvaardij en de zeevisserij.

Als dit koninklijk besluit eerlang wordt opgeheven, zal het aanrekenen van de kosten gebeuren middels het systeem van het betalen van de door de rijkswacht uitgevoerde prestaties van openbaar nut, conform het koninklijk besluit van 19 augustus 1997.

Het bureau T wordt slechts ingeschakeld ingeval een verstekeling politiek asiel aanvraagt. In dat geval vallen de kosten ten laste van de Belgische Staat.

Indien de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, komt de betrokkene terug in zijn oorspronkelijke situatie en wordt de vervoerder verantwoordelijk gesteld voor alle kosten van verblijf en overbrenging van die verstekeling.

De **voorzitter** : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de staatssecretaris voor zijn duidelijk antwoord.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- Voorzitter : de heer Vanpoucke

Question orale de M. Charles Janssens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'implantation du centre de la Croix-Rouge à Fraipont" (n° 2239)

(La réponse sera donnée par le secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement)

Mondelinge vraag van de heer Charles Janssens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de inplanting van het Rode Kruis-centrum te Fraipont" (nr. 2239)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de staatssecretaris voor Veiligheid en voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu)

Le **président** : La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS) : Monsieur le président, monsieur le secrétaire d'Etat, j'ai eu l'occasion de me rendre compte par moi-même de la qualité de l'accueil des réfugiés kosovars dans cette petite commune voisine de la mienne, qui n'avait rien de froidement administratif. Les bénévoles, les représentants de la Croix- Rouge, le personnel et les mandataires communaux - je tiens à saluer tout particulièrement le dévouement de la bourgmestre de Trooz, Mme Laurent -, le personnel qui dépend de vous ont fait preuve d'un grand enthousiasme. L'émotion des Kosovars était partagée par l'ensemble des personnes présentes dimanche sur ce site.

De plus, votre présence a été fort appréciée par le personnel et les bénévoles qui y ont vu un signe certain d'encouragement.

Au-delà de cette satisfaction, et même si les responsables communaux sont favorables à semblable action, il est évident que, pour une petite commune de 8000 habitants comme celle de Trooz que je connais mieux que les deux autres du Hainaut et d'Anvers appelées à recevoir, demain, des réfugiés kosovars, une telle tâche soulève nombre d'interrogations et d'inquiétudes.

Il est évident que cette commune n'est pas équipée en personnel pour recevoir 400 habitants supplémentaires, ce qui représente une augmentation de 5% de la population. Les membres du service de la population, de l'état civil, du bureau social sont très inquiets et le bourgmestre se demande comment il pourra faire face à ce volume incontestable de travail supplémentaire.

Je souhaiterais savoir si des aides spécifiques sont prévues pour les communes concernées par cet accueil. Cette problématique relève-t-elle du pouvoir fédéral ou de la Région ? Une concertation avec la Région est-elle envisagée ? Une aide en personnel est-elle prévue ? Cette aide devrait, bien entendu, s'accompagner d'une aide financière. Des subsides sont-ils prévus et de quels montants ? Quelles sont les conditions d'octroi ? Quel est le type de personnel qui peut être recruté ? Toutes ces questions sont importantes pour les gestionnaires de cette petite commune.

Cette commune abrite un institut de protection de la jeunesse qui génère très souvent un surcroît de travail extrêmement important pour les services de police. Il s'agit, je le rappelle, d'une police rurale et des disparitions, même non inquiétantes, mobilisent souvent les forces de police.

Le centre de Fraipont, avec les réfugiés qui y sont désormais accueillis, pourrait aussi générer des problèmes de sécurité. Je ne veux en rien incriminer les personnes qui y résident mais je pense aux membres de l'extrême droite qui, comme on l'avait annoncé pour dimanche, voudraient venir manifester devant ce centre. Ils ne l'ont pas fait. Ils auraient d'ailleurs fait preuve d'une grande maladresse vis-à-vis de la population qui s'est exprimée en faveur de l'accueil des réfugiés kosovars. Cependant, on est en droit de se poser certaines questions quand une commune compte six ou sept policiers et qu'on annonce qu'une éventuelle manifestation de l'extrême droite. On est en droit de se poser certaines questions. Prévoit-on une augmentation du cadre de cette police ou des renforts afin de pouvoir faire face à d'éventuelles manifestations ?

Une troisième question que se posent les gens concerne l'affectation future du centre. Après la crise du Kosovo - dont nous espérons la fin le plus rapidement possible, surtout pour les pauvres réfugiés du centre -, à quoi sera destiné ce centre de Fraipont ? Est-il déjà envisagé d'en constituer un autre centre, par exemple, un centre ouvert permanent, destiné aux réfugiés ?

Ce sont des questions tout à fait légitimes que se posent les autorités locales. Par vos réponses, elles espèrent obtenir un soulagement.

Le **président** : La parole est au secrétaire d'Etat.

M. **Peeters**, secrétaire d'Etat à la Sécurité, à l'Intégration sociale et à l'Environnement : Monsieur le président, chers collègues, en ce qui

concerne les charges administratives et/ou budgétaires du côté de la commune, deux choses ont été prévues.

D'abord, concernant la charge administrative de l'inscription et de livraison des documents, le service des étrangers s'est rendu sur place dès lundi matin, afin de préparer tous les dossiers administratifs des réfugiés de guerre. Ils ont aidé le personnel communal depuis le début pour alléger tous les problèmes administratifs soudainement à charge d'une petite commune comme Trooz. Cette équipe mobile du service des étrangers agit également dans les autres centres avec efficacité.

Deuxièmement, à moyen terme, le ministère des Affaires sociales utilise un système de subsides accordés aux CPAS grâce à des montants provenant du "pot 50%". Cela signifie que, si une commune a été désignée pour l'accueil d'un réfugié politique et ne lui offre pas un logement dans la commune même, elle ne recevra que 50% du minimex payé au demandeur d'asile au lieu de 100%. Cela dans les cas où la commune prévoit le logement dans la région pour le réfugié politique ou qu'elle lui offre un logement dans la commune, mais que l'intéressé lui-même refuse parce qu'il a trouvé un autre accueil. Tous ces montants obtenus à coups de retenues de 50% sont rassemblés dans un pot commun, puis partagé chaque année entre les communes et les villes, soit qui disposent d'un centre ouvert sur leur territoire, soit qui ont déjà dépassé leur quota prévu dans le plan de répartition.

La réglementation a été modifiée il y a quelques mois; il est prévu pour ces communes disposant d'un centre une multiplication par quatre du montant perçu. Ainsi, ces communes ont reçu il y a peu un budget supplémentaire d'environ 3,5 millions pour 1997 : en effet, le calcul est effectué sur la situation de l'année précédente. Un montant à peu près identique est prévu pour la situation 1998. Concrètement, la commune de Trooz percevra un montant quadruple du montant actuel pour l'année 2000, calculé d'après la situation en 1999.

Avec ces montants, il est possible de renforcer les services administratifs de la population, qui écopent du travail supplémentaire, notamment sur les aspects socio-administratifs. Trooz figurera sur cette liste à partir de 1999 pour ces subsides.

Je pense que les personnes résidant dans ce centre sont des familles qui ne posent aucun problème au niveau du maintien de l'ordre. Nous n'avons donc pas prévu ni à Trooz ni dans une autre commune disposant d'un centre ouvert de renforcement des forces de l'ordre ou des subsides spéciaux pour la police communale. Si un problème apparaît, on pourra toujours en discuter au niveau de la concertation pentagonale locale. Si des manifestations sont annoncées, on pourra toujours faire appel à la gendarmerie, tel que prévu en général. Je crois que ce serait un mauvais signal vis-à-vis de la population d'établir la liaison entre un centre ouvert - comme à Trooz - et l'octroi d'un subside spécial destiné à renforcer la police communale. Nous n'avons pas l'intention d'agir de la sorte.

En troisième lieu, le centre de Fraipont a été acheté par la Croix-Rouge et est parfaitement équipé pour l'accueil des réfugiés de guerre. Je pense personnellement que, d'une manière ou d'une autre, nous devrons abriter des réfugiés de guerre kosovars dans ce centre pendant une longue période. Si on se réfère à la situation des Bosniaques, voici 6 ans, on constate toujours la présence d'expatriés bosniaques en Belgique qui résident dans le réseau d'accueil constitué à l'époque.

Le **président** : La parole est à M. Charles Janssens.

M. **Charles Janssens** (PS) : Monsieur le secrétaire d'Etat, je vous remercie pour votre réponse très complète. Je préciserai cependant, pour éviter toute équivoque que, lorsque je parle de la sécurité, il est évident qu'il ne s'agit pas d'une insécurité créée par les résidents du centre. Ces gens se trouvent pour l'instant dans la misère et il n'y a certainement rien à craindre de leur part. Je pense à l'insécurité venant de l'extérieur du centre, suite notamment à l'annonce de cette manifestation d'extrême droite. Cette situation me semble dangereuse.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

- La réunion publique de commission est levée à 12.33 heures.

- De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.33 uur.